

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 776 - 16 ΜΑΐΟΥ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

ΟΙ ΓΙΓΑΝΤΙΑ ΓΙΑΣΣΕΣ "KONTRA" Η ΚΑΠΠΗ ΒΓΑΖΕΙ ΚΙΝΕΖΟΓΙΩΣΗ ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ "KONTRA" ΣΤΗΝ ΚΑΠΠΗ ΑΠΟΧΗ

Η Μέρκελ με τον Ολάντ θα επιλέξουν
το διάδοχο του Μπαρόζο

**Παραμύθια για κάθε
χρήση**

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

**Η δεξιά και η αριστερά
του Κυρίου**

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

**Αδιέξοδα επίδοξων
διαχειριστών**

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

**Ξανά στο μετερίζι του
αγώνα οι διοικητικοί
υπάλληλοι του ΕΚΠΑ**

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Υγεία

**Στόχος η τσέπη των
ασθενών**

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Ουκρανία

**Νέα δεδομένα μετά
το δημοφήφισμα**

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Βενεζουελα

**«Πολεμικός
κομμουνισμός» ή
χρεοκοπημένη
σοσιαλδημοκρατία;**

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Ψέματα σε δυο δόσεις

Αρθρο της «Κ» για τις τοπικές εκλογές
και τις ευρωεκλογές

[ΣΕΛΙΔΕΣ 6, 8](#)

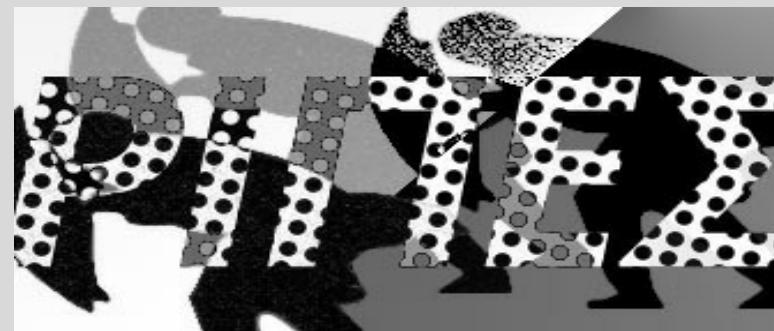
Γήπεδο Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια
**Ο ελιγμός της κυβέρνησης
Θα πέσει στο κενό**

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

17/5: Ημέρα τηλεπικονωνιών, ημέρα κατά της ομοφοβίας 17/5/1983: Βόμβες στο αυτοκίνητο του σύριου πρέσβη και στο σχολείο της λιβυκής πρεσβείας 18/5: Ημέρα μουσείων, ημέρα ενημέρωσης για εμβόλιο κατά του AIDS, Αϊτή: Ημέρα σημαίας 18/5/1781: Εκτέλεση Τουτάκ Αμάρου, Μικαέλα Μπαστιδάς και άλλων (Περού) 18/5/1962: Βρισιές και συμπλοκές βουλευτών σε συζήτηση πρότασης δυσπιστίας προς την κυβέρνηση 18/5/1969: Βόμβα στο ΡΧ Συγγρού (ΚΕΑ) 18/5/1972: Αντιδικτατορική διαδήλωση (Πατησίων) από την Ενωση Κρητών Φοιτητών μετά από συναυλία 18/5/1974: Η Ινδία γίνεται η έκτη χώρα που κατέχει πυρηνικά σπλα 18/5/1994: Ρουκέτα στα γραφεία της IBM (17N) 19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων 19/5/1947: Εκτελούνται δεκαττά κομμουνιστές στις φυλακές Αγίνας 19/5/1969: Βόμβες (ΔΑ) στα γραφεία American Express και έξω από υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας, τραματισμός δύο περαστικών 19/5/1981: Βόμβα σε λεωφορείο Grundig και κατάστημα ΑΕΓ (ΕΛΑ) 20/5: Ημέρα μετρολογίας, ημέρα θαλασσασας, Κούβα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1902), Αραβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1927) 20/5/1833: Ιδρυση Χωροφυλακής 20/5/1941: Ο φυλακισμένος Νίκος Ζαχαριάδης παραδίδεται από την Αστράλεια στη Γκεστάπο που τον μεταφέρει αεροπορικώς στη Βίεννη 20/5/1947: Θάνατος Γιώργη Σιάντου 20/5/1972: Διαλύονται εννιά φοιτητικοί σύλλογοι της Θεσσαλονίκης 20/5/1978: Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης προσχωρεί στη Νέα Δημοκρατία κι αναλαμβάνει το υπουργείο Συντονισμού 20/5/1985: Το λοριό που πελεύει 1.500 Παλαιοιστίνιους με αντάλλαγμα τρεις ιστραγλινούς στρατιώτες 20/5/1991: Δολοφονία Ρατζίζ Γκάντι 20/5/2004: Εκρηκτικός μηχανισμός (ΛΕΔ) σε αντιπροσωπεία Rover 21/5: Ημέρα πολιτισμού 21/5/1871: 17.000 νεκροί από επίθεση γαλλικών στρατευμάτων στην Κομμούνα του Παρισιού 21/5/1973: Εξάρθρωση, σύλληψη δέκα απόμων, οπλοστάσια σε Σπάτα και Παλαιό Φάληρο 21/5/1975: Αρχή δίκης RAF σε πτέρυγα υψηλής ασφάλειας (φυλακές Σταφχάμη) 21/5/1988: Βόμβες σε Ι' ΑΤ, ντίσκο Βικτόρια και καφετέρια (ΕΛΑ) 22/5: Ημέρα βιοποικιλότητας, Σρι Λάνκα: Ημέρα δημοκρατίας (1972) 22/5/1926: Καταργείται το χειροποίητο τσιγάρο και απαγορεύεται η κυκλοφορία του – θα παλούνται μόνο κρατικά βιομηχανοποιημένα τσιγάρα 22/5/1943: Απεργία 40.000 εργατών εργοστασίων ελαστικών (Οχάιο) 22/5/1950: Γέννηση Αλέκου Αλαβάνου 22/5/1963: Δολοφονική επίθεση κατά Γρηγόρη Λαμπτράκη 22/5/1967: Ανακάλυψη πτώματος Νικηφόρου Μανδήλαρά 22/5/1969: Βόμβα (ΔΑ) στο χολ 8ου ορόφου Χίλτον 22/5/1973: Σύλληψη-βασανισμός Σπύρου Μουστακλή 22/5/2005: Θάνατος Χαρίλαου Φλωράκη 23/5: Ημέρα χελώνας, Τζαμάικα: Ημέρα εργασίας 23/5/1951: Γέννηση Αντώνη Σαμαρά 23/5/1986: Η ΚΥΠ γίνεται ΕΥΠ.

● Προς τους απανταχού της χώρας ΣΥΡΙΖΑίους: ●●● Ελπίζω να σηκώνεστε όρδιο κάθε φορά που παίζετε το προεκλογικό σποτ του κόμματος ●●● Εθνικός ύμνος και αραχοί στην πολυμέρα ή τον καναπέ δε γίνεται ●●● 'Η είμεδα πατριώτα ή δεν είμεδα ●●● «Δεν μπορώ να κάθομαι με σταυρωμένα χέρια και να μην παλεύω να ανοίξω μια πόρτα» ●●● Της άρεσε τόσο πολύ της Συλβάνας Ράπτη η παπάρα που πέταξε σε μια ραδιοφωνική της συνέντευξη, που την έκανε τίτλο σε ένα από τα newsletter που αφειδώς μοιράζει στα ΜΜΕ ●●● Πολιτικάντικο «σπάσιμο» ΣΥΡΙΖΑ στον Σαμαρά ●●● Εφτιάξειστοσελίδα www.neaellada.gr ●●● Πήρε το σόλγκαν του Σαμαρά και το κανε δικό του ●●● Ας ήταν λίγο πιο «νοικούρηδες» οι άνδρωποι του Μαξίμου ●●● Τα domain name τα κλείνεις πριν αρχίσεις την καμπάνια, για να είσαι σίγουρος ●●● Πάντως, ο λυσσαλέος αγώνας για το «Νέα Ελλάδα» θα μπορούσε στο μέλλον, αντί να χωρίζει, να ενώσει ●●● Οταν δα καταστεί αναπό-

φευκτός ο «μεγάλος συνασπισμός» ●●● «Εμείς στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε ότι βρήκαμε την Ιδάκη και σίγουρα σε λίγο καιρό θα δώσουμε τέλος και στην τρόικα και θα διώξουμε από την Ελλάδα, όπως έδιωξε ο Οδυσσέας, όταν ήλθε στην Ιδάκη, τους μηνσήρες του δρόνου, που πολιορκούσαν την Κλεοπάτρα» ●●● Πήρε το σόλγκαν του Σαμαρά και το κανε δικό του ●●● Ας ήταν λίγο πιο «νοικούρηδες» οι άνδρωποι του Μαξίμου ●●● Τα domain name τα κλείνεις πριν αρχίσεις την καμπάνια, για να είσαι σίγουρος ●●● Πάντως, ο λυσσαλέος αγώνας για το «Νέα Ελλάδα» θα μπορούσε στο μέλλον, αντί να χωρίζει, να ενώσει ●●● Οταν δα καταστεί αναπό-

όταν εσύ γράφεις την «Κλεοπάτρα στην Ιδάκη» σε κατακεραυνώνου ●●● Δεν ξέρουν καν ότι η Κλεοπάτρα στάθμευσε στην Ιδάκη, εν πλω προς το Ακτιο, όπου συνέβη η καταστροφή του στόλου της ●●● Ο Τσίπρας «σοσιαλδημοκρατικοποιείται» δήλωσε ο Μάρτιν Σουλτς ●●● Γάτα με πέταλα ο γερμανός σοσιαλδημοκράτης ●●● Ας μας συγχωρήσει ο Ταμήλος, αλλά δυσκολεύμαστε στην επιλογή του πρώτου, μετά τη νέα απαράμιλλη δήλωση του Πάρι (Κουκουλόπουλου) ●●● «Δεν είμαστε, πολύ απλά, βουλιμικοί με την εξουσία» ●●● Μετά τον νε-

◆ Ως μη γενομένη η επίσκεψη Τσίπρα στη Μόσχα. Οχι Πούτιν δεν είδε (ότι είναι πιθανόν να τον δεχτεί διέρρεαν προ ημερών οι ΣΥΡΙΖΑίοι), αλλά ούτε Λαβρόφ, που ήταν ο προσταλών, σύμφωνα με το πρωτόκολλο. Επειδή είχε πιο σοβαρές δουλειές να κάνει, του έστειλε τον αναπληρωτή του, τον Τίτοφ, που τον έχει γι' αυτές τις δουλειές. Ετσι, ο Τσίπρας περιορίστηκε στις συναντήσεις μόνο με κοινοβουλευτικούς παράγοντες. Δε θα 'πρεπε, όμως, να περιμένουν και τίποτα διαφορετικό οι ΣΥΡΙΖΑίοι. Οταν έχουν μουγκαθεί για τα όσα διαπράττει η ΕΕ στην Ουκρανία, πώς να τους δώσει σημασία η ηγεσία του ρωσικού ιμπεριαλισμού;

◆ Τα αφεντικά αγαπούν τη ρουφισιανά, αλλά τους ρουφισάνους τους αντιμετωπίζουν σαν συμμένες λεμονόκουπτες. Ετσι αντιμετώπισε και ο Άλαφούζος μια κυρία που χρόνια αποτελούσε το μακρύ χέρι των επιθέσεων ενάντια στους δημοσιογράφους του ΣΚΑΙ. Δεν έμεινε, όμως, παραπονεμένη η κυρία. Τα είχε ήδη κανονισμένα

με τον Χατζηνικολάου, οπότε είχε το περιθώριο να κάνει την «ηρωική έξοδό» της από το αλαφουζαίκο και να πάει στο συγκρότημα Χατζηνικολάου-Κουρή, που μαζεύει ότι φεύγει από τα άλλα μαργαζιά.

◆ Δεν πρόλαβε η ΔΤ να μετονομαστεί σε NEPIT και οι άνθρωποι του Σαμαρά δέιωξαν τον διευθύνοντα σύμβουλο Προκοπάκη, με τον οποίο ανταλλάσσουν αλληλοκατηγορίες για στημένους διορισμούς και στημένες αναθέσεις παρασημών! Είναι λίγα τα λεφτά, Αρη, και θα φάμε τα μουστάκια μας για το πώς θα μοιραστούν.

◆ Ο E-TV, ο πρώην 902 του Περισσού, από τον έλεγχο

της οφσόρ Nalotia Ventures Ltd, με έδρα της Παρθένες Νήσους, εμφανίζεται τώρα ιδιοκτησίας Σεραφείμ Φυντανίδη! Από εξωχώριους «μπροστινούς» σε εσωχώριους «μπροστινούς».

◆ Οι ρωμαίοι αυτοκράτορες έσερναν τους υποτελείς ηγεμόνες στους θριάμβους τους, επιδεικνύοντάς τους ως λάφυρα στο παραληρούν πόπολο της Ρώμης. Η Μέρκελ επιδεικνύει στους σύγχρονους Τεύτονες τα δικά της λάφυρα, καλώντας στο Βερολίνο ακόμη και τον Αναστασιάδη της Κύπρου. Ο οποίος έκανε την εξής -εκπληκτικής δουλικότητας- δήλωση: «Μίλω με τον Γολιάθ και είμαι

ο Δαβίδ. Άλλα δεν αισθάνομαι ως Δαβίδ. Και αυτό είναι αποτέλεσμα της σεμνότητας του Γολιάθ!»

◆ Ο Δρίτσας κατήγγειλε τον Αρβανιτόπουλο ότι κάνει προπαγάνδα υπέρ του συνδυασμού Μώραλη-Μαρινάκη με χρήματα του υπουργείου Παιδείας. Ο Αρβανιτόπουλος απά-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ντησε ότι «ουδεμία αποστολή εντύπου ή άλλου υλικού έχει πραγματοποιηθεί από το υπουργείο για σκοπούς εκτός των αρμοδιοτήτων του». Επειδή δεν διαψεύδει ότι εστειλε προπαγανδιστικό υλικό των Μώραλη-Μαρινάκη, να υποθέσουμε ότι πλήρωσε από την τσέπη του;

◆ Εκλαψε η Μέρκελ ενώπιον των Ομπάμα-Σαρκοζί στις Κάννες, έγραψαν οι (αγγλοσαξονικών συμφερόντων) Financial Times. Είναι δυνατόν να συνοδεύεται με κλάματα η φράση «Δεν πρόκειται να αναλάβω τόσο μεγάλο ρίσκο χωρίς να πάρω τίποτα από την Ιταλία, δεν πρόκειται να αυτοκτονήσω», που αποδίδεται στη Μέρκελ;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μου θυμίζετε αυτό που έλεγε ο Γκάρι Λίνεκερ, ότι το ποδόσφαιρο είναι ένα άθλημα που παιζουν έντεκα εναντίον έντεκα και στο τέλος κερδίζουν οι Γερμανοί. Άλλα δεν είναι έτσι. Η Ανγκελα Μέρκελ είναι ισχυρή αλλά δεν κυβερνά πλέον μόνη της. Από τότε που μπήκαν στην κυβέρνηση οι Σοσιαλδημοκράτες, η γερμανική πολιτική έχει αλλάξει. Μάρτιν Σουλτς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η αναγέννηση της Κεντροαριστεράς είναι ένα στοίχημα για το ΠΑΣΟΚ και για εμένα πρωτικά.

Φώφη Γεννηματά

Εάν ο κόσμος δώσει στην Ελία ένα ποσοστό απογοητευτικό, σου λέει εμφέως: κοίτα να δεις, δεν θέλω άλλο να με σώσεις. Δεν θέλω άλλο να με σώζεις. Κάνω άλλες επιλογές.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Μετά τις επόμ

Η δεξιά και η αριστερά του Κυρίου

Το σκηνικό ήταν στημένο με όλες τις προδιγραφές ενός TV-show. Οι δεσποτάδες, με επικεφαλής τον ίδιο τον αρχιεπίσκοπο, πρόσφεραν στον Σαμαρά μια ευμεγέθη εικόνα του αγίου Αντωνίου. Πριν την παραλάβει, ο Σαμαράς έσκυψε και τη φίλησε ευλαβικά. Εκανε και δήλωση: «Στον πόλεμο δεν υπάρχουν άθεοι! Ολοι σταυροκοπούνται στα χαρακώματα! Και εμείς ζούμε πόλεμο επιβίωσης τα τελευταία χρόνια. Πόλεμο που τον κερδίζουμε πια»... σταυροκοπούμενοι.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να σχολιαστεί η δήλωση, που ήταν λες και βγήκε από τις υπηρεσίες προπαγάνδας της χουντας. Τέοια προπαγάνδα χρειάζεται το οικροδεξιό κοινό του «πατριώς-θρησκείαιοικογένειο», τέοια προπαγάνδα του προσφέρει το πνευματικό παιδί του Αβέρωφ. Τα άλλα, τα ευρωπαϊκά, τα ανεξίθρησκα, δεν είναι για την Ελλάδα. Συνήθιζε να το λέει και ο «μακαριστός» Χριστόδουλος, ο οποίος κατήγγειλε με σφρόδροτη τα τους «αθέους γάλλους». Μπορεί στη Γαλλία να κυβερνούσε τότε ο δεξιός Σιράκ, όμως η παράδοση του γαλλικού Διαφωτισμού είναι αικόμη αικαμάια στα ζητήματα της ανεξίθρησκείας (και του αθεϊσμού αικόμη).

Ο Ιερώνυμος, όμως, δεν είναι Χριστόδουλος. Δεν είναι αικροδεξιός. Με το ΠΑΣΟΚ ήταν περισσότερος συνδεδεμένος, παρά με τη ΝΔ. Κι όταν ανήλθε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο φρόντισε να επαναφέρει την Εκκλησία στη γραμμή της «αποπολιτικοποίησης», την οποία τηρούσε και ο σκληρός δεξιός Σεραφείμ.

Σαν καλός μάνατζερ, που διευθύνει μια τεράστια επιχείρηση, ο Ιερώνυμος ξέρει πως δεν πρέπει να μπερδεύει τις πρωστικές πολιτικές του συμπάθειες με τις ανάγκες της επιχείρησης. Αυτή τη στιγμή το «μαχαίρι» το κρατά ο Σαμαράς. Και για να του δώσει το μισό «πεπτόνι» (το δεσποταριάτο δεν συμβιβάζεται με λεπτές φέτες), θα πρέπει να γίνει ντεκόρ για το TV-show του Σαμαρά.

Μάζεψε, λοιπόν, τη μισή Ιερά Σύνοδο, τον Ανθίμο (η παρουσία του ζητήθηκε, προφανώς, από το Μαξίμου), τον Αλβανίας Αναστάτιο, διάφορους παράγοντες, αικόμη και τη Δαμανάκη, και προσήλθαν όλοι μαζί στο αρμιθέατρο του υπουργείου Εξωτερικών (μέσα στο ίδιο το «σπίτι» του Βενιζέλου!) και εκεί γυρίστηκε το TV-show. Μετά, είχαν και γεύμα στο Διόνυσο. Ο Σαμαράς πήρε αυτό που ήθελε και αντιγύρισε το δώρο, δίνοντας στους δεσποτάδες αυτό που ήθελαν. Ξεκινώντας από τη δήλωση ότι «σπίς πιο κρίσμες στηγμές της περασμένης τετραετίας την κοινωνία μας πην κράτησαν όρθια και ενωμένη η ελληνική οικογένεια, που παραμένει ισχυρή, και η ελληνική Εκκλησία, η οποία, πιστή στις παραδόσεις της Ορθοδοξίας μας, έκανε το καθήκον της στο ακέραιο», ανακοίνωσε ότι το μισό του κοινοτικού πακέτου αλληλεγγύης, δηλαδή των άνω των 350 εκατ. ευρώ που θα διατεθούν στη χώρα μας κατά την περίοδο 2014-2020 μέσω του Προγράμματος Τροφίμων και Ειδικής Βοήθειας, θα το διαχειρίστε η Εκκλησία.

Μ' άλλα λόγια, οι δεσποτάδες θα ενθαλακώσουν πάνω από 175 εκατ. ευρώ!

Οπως αντιλαμβάνεστε, η εικόνα του Αγιαντώνη κόστισε πανάκριβα. Ούτε ολόχρυση και με φωτοστέφανο από πολύτιμους λίθους να ήταν! Αν διαφωνείτε με τη λέξη «ενθυλάκωση», θυμηθείτε το σκάνδαλο της «Αλληλεγγύης», της ΜΚΟ της Εκκλησίας που διαχειρίστηκε τέοια προγράμματα στο παρελθόν. Θυμηθείτε τα σάπια κοτόπουλα που βρέθηκαν, θυμηθείτε τα εκατομμύρια που έλειψαν από το λογαριασμό, θυμηθείτε το σκάνδαλο που κουκουλώθηκε από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Και μη μας πείτε ότι οι παπάδες κάνουν και συστίτια. Κάτι πρέπει να κάνουν, αλλιώς δεν μπορεί να λειτουργήσει η επιχείρηση.

Ο Ιερώνυμος δεν αφήνει κανέναν παροπονεμένο. Ο Σαμαράς «αγόρασε» πολύ ακριβά τη συμμετοχή των δεσποτάδων στο προεκλογικό σόου. Δεν μπορεί να θέλουν ίδια μεταχειρίσιση οι υπόλοιποι, που δεν έχουν λεφτά να προσφέρουν. Προσφέρουν, όμως, πολιτική κάλυψη, η οποία είναι πάντοτε χρήσιμη. Διότι οι πρωθυπουργοί έρχονται και παρέρχονται, αλλά οι δεσποτάδες και η επιχείρηση τους παραμένουν. Γ' αυτό και ο Ιερώνυμος και με τον Τσίπρα έχει συνοντίθει και τους Παπαδημούλη και Σακελλαρίδη δέχτηκε, μεσούσης της προεκλογικής περιόδου. Σε όποιον ζητήσει την ευλογία του τη δίνει.

ΥΓ: Να τολμήσουμε την πρόβλεψη, ότι κάποιο «σόου» με τον Ιερώνυμο και τους δεσποτάδες του θα οργανώσει και ο Βενιζέλος, ο οποίος φροντίζει πάντοτε να διατυπωνίζει την ευλάβειά του και τη βαθιά γνώση των Γραφών;

■ Μετατοπίσεις προς τα δεξιά

Μετά τον εθνικό ύμνο, που καλύπτει ολόκληρο το κεντρικό τηλεοπτικό σποτ του ΣΥΡΙΖΑ για τις ευρωεκλογές, η πίστη στην Ορθοδοξία. Εκ στόματος Τσίπρα στη Ρωσία, ο οποίος αισθάνθηκε την ανάγκη να υπογραφίσει ότι Ελλάδα και Ρωσία συνδέονται με «παράδοση κοινών ογώνων των λαών μας, κοινών θρησκευτικών πεποιθήσεων, με κοινές πολιτικές και πολιτιστικές ρίζες στη διαδρομή μας».

Προς τι η αναφορά στην Ορθοδοξία; Για τον ίδιο λόγο που επελέγη και ο εθνικός ύμνος για το τηλεοπτικό σποτ. Για να υπάρξει «διάλογος» με το εθνικιστικό ρεύμα που διαπερνά μεγάλο τμήμα των συντηρητικών λαϊκών στρωμάτων. Οι νεοναζί τράβηξαν ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό προς τα δεξιά και ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει τη μετατόπιση που του αναλογεί, για να καλύψει το χώρο. Και λίγο παραπάνω, για να πάρει χώρο από τους πολιτικούς του αντιπάλους. Αυτόν τον ανομολόγητο στόχο υπηρετούν οι αναφορές στον Ανδρέα Παπανδρέου (τον οποίο υποτίθεται ότι έχει προδώσει το σημερινό ΠΑΣΟΚ) και στον Κωνσταντίνο Καραμανλή (με τον οποίο υποτίθεται ότι δεν έχει καμιά σχέση η οικροδεξιά ΝΔ του Σαμαρά).

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, κάνει τη μετατόπισή του προς τα δεξιά με... αριστερό σπλ. Ο εθνικός ύμνος, για παράδειγμα, αποδίδεται από τους δακρυσμένους χορωδούς και μουσικούς της ορχήστρας της ΕΡΤ. Γιατί, όμως, από τα πολλά που συνέβησαν στην ΕΡΤ το καλοκαίρι του 2013 επελέγη ειδικά αυτό το στιγμότυπο; Χάριν του εθνικού ύμνου και μόνο, με στόχο να παρουσιαστεί ο ΣΥΡΙΖΑ ως το πατριωτικό κόμμα που αντιμέχεται τους Τσολάκογλου. Η ελληνική αστική τάξη, η οποία σύμπασα στήριξε και στρίζει τη μηλιονιακή πολιτική, απαλλάσσεται κάθε ευθύνης, συγκαταλέγεται στις πατριωτικές δυνάμεις και το ανάθεμα πέφτει στον Σαμαρά, τον Παπανδρέου, τον Βενιζέλο και τους υπουργούς τους, οι οποίοι είναι ξεπουληματίες, ως όργανα της Μέρκελ (και όχι ως όργανα, πρωτίστως, της ελληνικής αστικής τάξης).

Όταν θέτεις στους ΣΥΡΙΖΑίους αυτά τα ζητήματα, σε πηγάνουν 70 χρόνια πίσω, στην πολιτική του ΚΚΕ και του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Η μιλωνύ τον άντρα της με τους πραματευτάδες (για να μη χρησιμοποιήσουμε μια άλλη παροιμία για το μπλέκουν οι ΣΥΡΙΖΑίοι). Το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ χρησιμοποίησε τα εθνικά σύμβολα όχι με εθνικιστικό τρόπο, αλλά ως σύμβολα ενός εθνικοκαπελευθερωτικού αγώνα με κοινωνικό περιεχόμενο. Το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ είχε απέναντί του τον αστικό εθνικισμό, πάρτε με ανοιχτά δωσιλογική μορφή και πάρτε μετεωριζόμενο ανάμεσα στο δωσιλογισμό και την εξυπηρέτηση των παλιών πατρώνων τους Αγγλών. Το ΚΚΕ μιλούσε για τους ιστορικούς δεσμούς με τη Ρωσία, αναφερόμενο στη σοσιαλιστική ΕΣΣΔ, το φάρο της πραγκόσμιας επανάστασης, και όχι στην μπεριολιστική Ρωσία του Πούτιν. Δεν είναι τυχαίο ότι οι Αγγλοί, από τις αρχές αικόμη της κατοχής, είδαν ως μεγάλο εχθρό τους το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και το ΚΚΕ και προσέγγισαν με τους πράκτορες τους όλες τις δωσιλογικές ομάδες, στηρίζοντάς τες στον «αγώνα εναντίον του κομμουνισμού».

Οι παπάδες της Αντίστασης περνούσαν σταυρωτά τα φυσεκλίκια και τηγανιναν να πολεμήσουν. Και δυο δεσποτάδες που πέρασαν με το ΕΑΜ είχαν την τύχη των ογωνιστών της Αντίστασης. Το μεταπολεμικό μοναρχοφασιστικό κράτος τους αποσχημάτισε, τους προτηλάκισε, τους κυνήγησε. Τι σχέση έχουν οι κληρικοί της Αντίστασης με τον Ιερώνυμο, την ευχή του οποίου στεπέυδουν να πάρουν πάρτε το Τσίπρα, πάρτε ο Παπαδημούλης, και πάρτε ο Σακελλαρίδης; Στην κατοχή δεν πήγαινε το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στους ανθρώπους της Εκκλησίας, πήγαιναν αυτοί στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Αυτοί οι πολλοί παπάδες και ελάχιστοι δεσποτάδες ήταν που «πήδηξαν το χαντάκι» και στρατεύτηκαν στο πλευρό των λαϊκών δυνάμεων. Κι αυτό το πέρασμα είχε κόστος προσωπικό. Δεν προσδοκούσαν κάποιο όφελος, αντίθετα έβαζαν το κεφάλι τους στο ντορβά, όπως κάθε αγωνιστής της Αντίστασης. Ενώ σήμερα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που προσεγγίζει τους μπτζενέσματα της Εκκλησίας, όχι τόσο για ν' αποκτήσει την εύνοιά τους, αλλά για να κερδίσει την ουδετερότητά τους. Κι αυτό δεν γίνεται χωρίς ανταλλαγμάτα, γιατί οι δεσποτάδες πουλάνε αικόμα και τον πυρετό τους.

Αυτό που επιδιώκει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η διεύρυνση της εκλογικής επιρροής του προς τα δεξιά. Ακόμη και αν πιστεύαμε ότι το πρόγραμμά του είχε τίποτα το αντικαπιταλιστικό, θα αρκούσε αυτή η συντηρητική μετατόπιση στο επίπεδο του «πολιτικού προσώπου» για να αντιληφθούμε ότι δε θα μπορούσε παρ

«Αυτός (σ.σ. ο σημερινός πρόεδρος της Βενεζουέλας) διάλεξε το δρόμο του πολεμικού κομμουνισμού, μια κατάσταση που τα πάντα αποφασίζονται από μηχανισμούς κατανογκασμού». Η δήλωση δεν προέρχεται από κάποια ανακοίνωση του αμερικανικού State Department, αλλά έγινε από τον Βλαδιμίρ Σεμέγκο, πρώην στελέχος του κυβερνώντος κόμματος «Ενωμένη Ρωσία» και μέλος του ρωσο-βενεζουελανικού επιχειρηματικού επιμελητηρίου, σε συνέντευξη που έδωσε στη ρωσική εφημερίδα Gazeta. Η δήλωση αναδημοσιεύτηκε και από το επίσης ρωσικό πρακτορείο Itar-Tass στις 3 Απρίλη. Το πρακτορείο, μάλιστα, στο δημοσίευμά του που παρουσιάζεται ως «Γνώμη ειδικής αναλύτριας»^[1], επισημαίνει ότι «σύμφωνα με ρώσους ειδικούς, οι μαζικές αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, που βρίσκονται ήδη στον δεύτερο μήνα στη Βενεζουέλα, προκλήθηκαν πρώτα απ' όλα από την επιδείνωση της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης και από ένα διχασμό μέσα στην κοινωνία, όχι όμως από ξένη παρέμβαση». Για να στηρίξει αυτή την άποψη, το δημοσίευμα επικαλείται ερευνητή του Κέντρου Πολιτικών Μελετών του Ινστιτού του Λατινικής Αμερικής της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, ο οποίος σε συνέντευξη που έδωσε στο Τας υποστήριξε ότι οι ΗΠΑ θα ήθελαν να αλλάξουν οι Αρχές στη Βενεζουέλα, όμως η παρούσα κατάσταση δεν είναι αποτέλεσμα ξένης παρέμβασης αλλά της εγχώριας κατάστασης.

Ποιος θα περίμενε τέτοιες δηλώσεις από αναλυτές μιας χώρας όπως η Ρωσία, με την οποία ο Τσάβες ανέπτυξε στενές σχέσεις εδώ και χρόνια; Η αλήθεια είναι πως δεν χρειάζεται να είναι κανένας... «ειδικός αναλυτής» για να καταλάβει ότι η επιδείνωση των οικονομικών συνθηκών στη Βενεζουέλα είναι αρκετά μεγάλη για να προκαλέσει κοινωνική δυσαρέσκεια που μπορεί να εκφραστεί και στους δρόμους. Οταν ο πληθωρισμός κινέται σε επίπεδα της τάξης του 60%, όταν υπάρχουν εδώ και μήνες ελλείψεις σε τρόφιμα και βασικά είδη κατανάλωσης, όταν

■ Βενεζουέλα

«Πολεμικός κομμουνισμός» ή χρεοκοπημένη σοσιαλδημοκρατία;

ακόμα και ο επικεφαλής της Κεντρικής Τράπεζας της χώρας παραδέχεται ότι η χώρα περνάει κρίση^[2] και ανακοινώνονται περιοριστικά μέτρα στη διανομή του νερού και της ηλεκτρικής ενέργειας στη δυτική επαρχία Ζούλια και στην πρωτεύουσα Καράκας, μία μέρα αφότου η Ford ανακοινώνει ότι αναστέλλει την παραγωγή της στη χώρα, λόγω έλλειψης δολαρίων για την αγορά ανταλλακτικών^[3], τότε παραβιάζει κανείς ανοιχτές πόρτες με το να... αποκαλύπτει το προφανές: ότι η βενεζουελανική οικονομία τρεκλίζει, μπαίνοντας σε κύκλο βαθιάς κρίσης.

Η απάντηση που δίνει η κυβέρνηση Μαδούρο είναι... αποστομωτική. Φταίνε οι βιομήχανοι που κάνουν σαμπτοτάς, φταίνε οι διαδηλωτές (που βαφτίζονται συλλήβδην... εύπτοροι και φασίστες) που αποσταθεροποιούν τη χώρα, το μόνο που δε φταίει είναι το οικονομικό σύστημα που βαφτίστηκε φευδεπίγραφα ως «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα», ενώ είναι καπιταλισμός καραμπινάτος^[4]. Οχι ότι την

κατάσταση αυτή δεν την εκμεταλλεύονται και οι φασίστες^[5] και οι αμερικανόδουλοι πράκτορες των ΗΠΑ. Άλλα αυτοί δε θα μπορούσαν να προκαλέσουν τέτοιες ταραχές, που μέσα σε τρεις μήνες έχουν οδηγήσει στο θάνατο 41 ατόμων και στον τραυματισμό άλλων 800! Ταραχές που καταστέλλονται βίαια από το μηχανισμό καταστολής που σε ορισμένες περιπτώσεις ξεπέρασε τα όρια δείχνοντας... υπερβάλλοντα ζήλο^[6], με πιο πρόσφατες τις επιδρομές της προηγούμενης βδομάδας σε τέσσερις περιοχές που είχαν κατασκρινόσει οι φοιτητές, με απολογισμό 243 συλλήψεις (οι περισσότεροι αφέθηκαν αργότερα ελεύθεροι). Ούτε είναι οι «πλούσιοι» που συνηθίζουν να συγκρούονται και να πετάνε μολότοφ στους μπάτσους για τόσο χρονικό διάστημα.

Η μείωση της αποδοχής αυτού του «σοσιαλισμού» αποτυπώθηκε αδιαμφισβήτητα στις εκλογές που έγιναν πριν από ένα χρόνο (14.3.13), στις οποίες ο διάδοχος του Τσάβες κέρδισε οριακά με 50.8% έναντι πε-

ρίπου 49% του αντιπάλου του, κόντρα στις δημοσκοπήσεις που έδιναν στον Μαδούρο προβάδισμα 10-18%! Ο αντίπαλος του Μαδούρο, Ενρίκε Καπρίλες, έπαιξε με τα ίδια όπλα, παρουσιάζοντας τον εαυτό του σαν «εργατόπαιδο που δουλεύει από τα έντεκά του χρόνια», γ' αυτό και κόντεψε να κερδίσει την εξουσία και ίσως κάποια στιγμή να την κερδίσει (αν όχι αυτός, κάποιος άλλος λαοπλάνος). Δε θα είναι και τόσο δύσκολο, όταν βαθύνει κι άλλο η κρίση. Ας μην ξεχνάμε ότι σε άλλες εποχές, κινήματα που πλασαρίστηκαν πιο «επτανοστατικά», όπως για παράδειγμα οι Σαντινίστας στη Νικαράγουα, έχασαν στις κάλπες και όταν επανήλθαν ήταν... αγνώριστα^[7].

Ο φυεδεπίγραφος «σοσιαλισμός» οδηγεί σε ενίσχυση του φασισμού ή, στην καλύτερη περίπτωση, στην κατάρρευση του φευτοσσοσιαλισμού και στην ενδυνάμωση των δεξιών και συντηρητικών αντιλήψεων μέσα στο λαό. Αυτό το διδαγμα, που μας δίνει αυτό τον καιρό η Βενεζουέλα, ας το κρατήσουμε, γιατί μπορεί να μας χρειαστεί και για τα «δικά μας» πολιτικά πρόγματα.

Παραπομπές

1. «Η χειροτέρευση των οικονομικών συνθηκών πυροδοτεί τις μαζικές διαδηλώσεις στη Βενεζουέλα», Λουτριμά Αλεξάντροβα (<http://en.itart-tass.com/opinions/1725>). Το πρακτορείο επισημαίνει ότι μπορεί και να μη συμφωνεί με όλες τις απόψεις των αναλυτών που φιλοξενεί, όμως η συγκεκριμένη αναλύτρια έχει γράψει πάνω από 400 άρθρα για το Τας, συνεργάζεται δηλαδή με το πρακτορείο για καιρό.

2. Ρόιτερς, 16/3/14 (<http://www.reuters.com/article/2014/03/16/us-venezuela-economy-idUSBREA2F0JS20140316>).

3. Bloomberg, 8/5/14 (<http://www.bloomberg.com/news/2014-05-07/venezuela-to-ration-electricity-after-colombia-cuts-gas.html>). Πριν από τη Ford, ήταν η Toyota και η ολλανδική CNH, που σταμάτησαν την παραγωγή για τον διοι λόγο.

4. Για περισσότερα δες τη σειρά άρθρων στην «Κόντρα» με τίτλο «Ο χαρακτήρας της «μπολιβαριανής επανάστασης» του Τσάβες», αρ. φύλλων 491-493 (Δεκέμβρης 2007) και «Πίσω από τη βιτρίνα της κοινωνικής δημιαγωγίας», αρ. φύλλου 722 (9.3.2013).

5. Η εφημερίδα του «Κύκλου Βενεζουέλας» αναφέρει παραδείγματα επιθέσεων φασιστών. Οπως για παράδειγμα οι επιθέσεις στο Μετρό, από τις οποίες έχουν τραυματιστεί 238 επιβάτες και εργαζόμενοι (<http://prensacv.wordpress.com/2014/05/12/accion-del-fascismo-en-el-metro-lleva-un-saldo-de-238-usuarios-y-trabajadores-heridos/>).

6. Σε πολυσελίδη έκθεση του με τίτλο «PUNISHED FOR PROTESTING - Rights Violations in Venezuela's Streets, Detention Centers, and Justice System» (Τιμωρημένοι επειδή διαμαρτύρονται – Παραβιάσεις δικαιωμάτων στους δρόμους, τα κρατητήρια και το δικαστικό σύστημα της Βενεζουέλας, <http://www.hrw.org/reports/2014/05/05/punished-protesting-0>) το Παραπρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αναφέρει 45 περιπτώσεις σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις δινάμεις ασφαλείας της Βενεζουέλας, που συνιστούν παραβιάσεις του δικαιωμάτου στη ζωή και της απαγόρευσης των βασανιστηρίων, και ανελέητης, απάνθρωπης και ταπεινωτικής συμπεριφοράς. Αναφέρει μάλιστα περιπτώσεις διαδηλωτών που πυροβολήθηκαν με πλαστικές σφαίρες αλλά και κανονικά πυρά.

7. Ο Ορτέγα δεν κούνησε ούτε το μικρό του δοχτυλάκι για να αντιτοχθεί στα συμφέροντα του κεφαλαίου (άλλωστε και στις εκλογές παρουσιάστηκε πιο δεξιός παρά ποτέ), ενώ ο συνασπισμός των «αριστερών κομμάτων» Frente Amplio, του οποίου ηγήθηκε, μάλις πήρε την εξουσία έστειλε στρατό για να βοηθήσει τους Αμερικανούς να νικήσουν στο Ιράκ και δρίσε υπουργό Βιομηχανίας τον πρώτην διευθυντή της Texaco στην Ουρουγουάνη.

■ Παλαιοιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι

Μαζική απεργία πείνας ενάντια στη διοικητική κράτηση

τικής κράτησης, την οποία είχαν αναλάβει μετά από τη μεγάλη απεργία πείνας το Μάιο του 2012, στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι από 2.000 παλαιοιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι. Θυμίζουμε ότι η διοικητική κράτηση δίνει τη δυνατότητα στους σιωνιστές να φυλακίζουν επ' αριστο παλαιοιστίνιους αγωνιστές, χωρίς να γνωστοποιούνται σ' αυτούς ή στους δικηγόρους τους οι κατηγορίες που τους βαρύνουν, μην αφήνοντάς τους έτσι περιθώριο να υπερασπιστούν νομικά τον εαυτό τους.

Ηδη η απεργία πείνας μετράει 20 μέρες και οι σιωνιστές σκληρίζουν συνεχώς τη στάση τους απέναντι στους απεργούς. Οι απεργοί πείνας που βρίσκονται στη φυλακή Νακάμπ έχουν με-

ταφέρθει σε απομονωμένο χώρο μακριά από τους άλλους κρατούμενους. Καθημερινά

■ Ουκρανία

Νέα δεδομένα μετά το δημοψήφισμα

Μπορεί ο Λευκός Οίκος και οι δυτικοί εταίροι του να χαρακτηρίζουν το δημοψήφισμα που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μάΐου στις περιφέρειες Ντονέτσκ και Λουχάνσκ «παράνομο» και «αναξίοπιστο» και να δηλώνουν ότι δεν θα το αναγνωρίσουν, μπορεί όντως να είναι «παράνομο» με την έννοια της τυπικής νομιμότητας, γιατί δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το σύνταγμα διαδικασία, έχει ωστόσο δημιουργήσει δεδομένα τα οποία είτε δεν μπορούν να τα αμφισβητήσουν είτε τα αποσιωπούν οι δυτικές κυβερνήσεις και τα φερέφωνά τους που στηρίζουν την κυβέρνηση των νεοναζί - εθνικιστών του Κιέβου.

Καταρχάς, δεν αμφισβητείται από καμιά πλευρά η μεγάλη συμμετοχή στο δημοψήφισμα, η οποία, σύμφωνα με τους διοργανωτές του, έφτασε στην περιφέρεια του Ντονέτσκ στο 74.87% και του Λουχάνσκ στο 75% των ψηφοφόρων. Ενδεικτικά, ίδιού το σχετικό σχόλιο του «Reuters» την ημέρα του δημοψηφίσματος: «Παρά τους φόβους ότι εν μέσω της συνεχίζουμενης στρατιωτικής καταστολής, κατά την οποία σκοτώθηκαν δύο πολίτες την ημέρα του δημοψηφίσματος, η προσέλευση στις κάλπες θα ήταν χαμηλή, και στις δύο περιοχές ήταν απροσδόκητα υψηλή, φτάνοντας στο Ντονέτσκ στο 74.87% και στο Λουχάνσκ στο 75% όσων είχαν δικαίωμα να ψηφίσουν».

Δεύτερο, δεν αμφισβητείται ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ψηφοφόρων που προσήλθαν στις κάλπες τάχθηκε υπέρ της αυτονομίας (89.07% στο Ντονέτσκ και 96.2% στο Λουχάνσκ).

Τρίτο, το δημοψήφισμα πραγματοποιήθηκε σε σχετικά ήρεμο περιβάλλον στις περισσότερες περιοχές, με εξαίρεση λίγες περιπτώσεις που ο στρατός επιχείρησε να εμποδίσει την πραγματοποίησή του, όπως στην πόλη Krasnoarmeisk, όπου άντερες της Εθνικής Φρουράς σταμάτησαν την ψηφοφορία, κατέλαβαν το δημαρχείο της πόλης και έπειτα άνοιξαν πυρ κατά των συγκεντρωμένων ψηφοφόρων σκοτώνοντας δύο πολίτες. Επίσης, δεν καταγράφηκαν από δημοσιογράφους του διεθνούς Τύπου, που παρακολούθισαν τη διαδικασία, συβαρές παρατυπίες ή περιστατικά εκφρούσιμού ή πιέσεων στους ψηφοφόρους να ψηφίσουν υπέρ του «ναι».

Με λίγα λόγια, το αποτελέσμα του δημοψηφίσματος εκφράζει αναφίβολα τη θέση της πλειοψηφίας του λαού της Ανατολικής Ουκρανίας υπέρ της αυτονομίας, η οποία εδράζεται στους στενούς εθνικούς, οικονομικούς και πολιτιστικούς δεσμούς με τη Ρωσία, αλλά και στη φτώχεια που πλήγτει το λαό της Ουκρανίας και ενισχύθηκε μετά τη νεοναζιστική θηριωδία του εμπρησμού του κτηρίου των συνδικάτων στην Οδησσό και τα πυρά κατά άστητων πολιτών στη Μαριούπολη και άλλου. Ταυτόχρονα, το αποτελέσμα του δημοψηφίσματος καταφέρνει καίριο πλήγμα στην προπαγάνδα της κυβέρνησης του Κιέβου περί μικρών ομάδων ένοπλων «τρομοκρα-

τών», που επιβάλλουν τη θέλησή τους στον πληθυσμό, τον οποίο προσπαθεί να προστατέψει με την «αντιρομοκρατική εκστρατεία» που έχει εξαπολύσει στην ανατολική Ουκρανία.

Η ανακοίνωση του αποτελέσματος συνοδεύτηκε από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας των Λαϊκών Δημοκρατιών του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ από τους αυτονομιστές ηγέτες μπροστά σε ενθουσιώδεις μαζικές συγκεντρώσεις. Στο Λουχάνσκ, ο Βαλέρι Μπολότοφ περιορίστηκε στην ανακήρυξη της ανεξαρτησίας, ενώ στο Ντονέτσκ ο Ντένις Πουστιλίν έκανε ένα βήμα παραπέρα δηλώνοντας ότι επιθυμία του λαού είναι η ένωση με τη Ρωσία.

Νέα κατάσταση

Είναι φανερό, ότι οι στρατιωτικές επιχειρήσεις με τη συμμετοχή των νεοναζί δεν κατάφεραν να καταστεί το αυτονομιστικό κίνημα (αντίθετα το δυνάμωσαν), να εμποδίσουν τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος και τελικά να θέσουν υπό ελέγχο τις περιφέρειες του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ.

Δεύτερο, είναι επίσης φανερό ότι δίνουν ώθηση στο αυτονομιστικό κίνημα και ενισχύουν τη διαπραγματευτική θέση του Κρεμλίνου. Αντίθετα, αυξάνουν την πίεση στην κυβέρνηση του Κιέβου να αποδεχτεί ως νόμιμους συνομιλητές στις διαπραγματεύσεις τους αυτονομιστές ηγέτες της ανατολικής Ουκρανίας.

Τρίτο, υπονομεύουν την εγκυρότητα των προεδρικών εκλογών της 25ης Μάΐου, αφού έχει ήδη ανακοινωθεί ότι δε θα πραγματοποιηθούν στις ανεξαρτητες πλέον Λαϊκές Δημοκρατίες του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ.

Τέταρτο, η απώλεια του ελέγχου στις ανθρακοφόρες περιφέρειες Ντονέτσκ και Λουχάνσκ, με 7 εκατομμύρια πληθυσμό, θα είναι καίριο πλήγμα για την οικονομία της Ουκρανίας, γιατί αποτελούν τη βιομηχανική καρδιά της χώρας με τις γιγάντιες χαλυβουργίες και άλλες μονάδες της βαριάς βιομηχανίας, όπου

αναπολικών περιοχών». Με την επίσκεψη του γερμανού υπουργού στο Κίεβο γίνεται η πρώτη προσπάθεια εφαρμογής του «οδικού χάρτη» του ΟΑΣΕ, ο οποίος προβλέπει την αποχή από τη βία, τον εκφρούσιμο και της προκλήσεις, την εκκένωση των κατελημμένων κτιρίων και δημόσιων χώρων, τον αφοπλισμό όλων των ένοπλων ομάδων και τη χορήγηση αμνηστίας στους εμπλεκόμενους στις ταραχές. Κεντρικό ζήτημα στον «οδικό χάρτη» είναι η γρήγορη έναρξη διαλόγου στρογγυλής τραπέζης ανάμεσα στην κυβέρνηση του Κιέβου και στους αντιπάλους της στην ανατολική Ουκρανία με θέμα τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις για την αποκέντρωση και το καθεστώς της ρωσικής γλώσσας.

Η Μόσχα υποστηρίζει τον «οδικό χάρτη» του ΟΑΣΕ στο βαθμό που περιλαμβάνει το ζήτημα-κλειδί του διαλόγου Κιέβου και εκπροσώπων της ανατολικής Ουκρανίας, το οποίο μέχρι τώρα έθετε μόνο η Ρωσία και τώρα υποστηρίζεται για πρώτη φορά από τη Γερμανία, τη Γαλλία και συνολικά την ΕΕ. Το γεγονός αυτό συνιστά ένα νέο σημαντικό δεδομένο στη διπλωματική σκακιέρα.

Ο Λευκός Οίκος κρατά επιφυλακτική στάση στο σχέδιο του ΟΑΣΕ, γιατί προφανώς βλέπει τη Ρωσία να κερδίζει έδαφος. Ασφαρής είναι και η θέση της κυβέρνησης των νεοναζί-εθνικιστών του Κιέβου σε σύμπλευση με τους αμερικανούς πάτρωνές της. Αρχικά, την επομένη του δημοψηφίσματος, ο εκλεκτός του Λευκού Οίκου ουκρανός πρωθυπουργός Αρσένι Γιατσένιου δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου στην Βρυξέλλες ότι τάσσεται υπέρ ενός πλατιού εθνικού διαλόγου με όλες τις περιοχές, χωρίς να δώσει λεπτομέρειες, προσθέτοντας ότι η ατζέντα των συνομιλιών πρέπει να περιλαμβά-

νει τις αλλαγές στο σύνταγμα, που θα δώσουν περισσότερες εξουσίες στις περιοχές. Μια μέρα αργότερα, στις 13 Μάΐου, σε κοινή συνέντευξη Τύπου με τον πρόεδρο της Κομισιόν Μπαρόζο, δήλωσε ότι «το σχέδιο διευθέτησης (της κρίσης) πρέπει να είναι καθαρά ουκρανικό» και ότι «η ουκρανική κυβέρνηση προωθεί το δικό της οδικό χάρτη, ο οποίος έχει κάποια κοινά σημεία με τον οδικό χάρτη του ΟΑΣΕ, αλλά η διαδικασία διευθέτησης πρέπει να είναι ουκρανική». Παρόλο που μετά τις τελευταίες εξελίξεις περιορίζονται τα περιθώρια ελιγμών για την κυβέρνηση του Κιέβου, εξακολουθεί να προβάλλει αντιστάσεις με τις πλάτες των Αμερικάνων για να περιορίσει τις απώλειες.

Από την άλλη, η Ρωσία είναι καβάλα στ' άλογο. Φαίνεται ότι δεν έχει πρόθεση να ενσωματώσει την ανατολική Ουκρανία με τον τρόπο που ενσωμάτωσε την Κριμαία. Στόχος της είναι να χρησιμοποιήσει το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος και τις μετέπειτα εξελίξεις στην ανατολική Ουκρανία για να αναγκάσει το Κίεβο να αποδεχτεί ως νόμιμους εκπροσώπους της ανατολικής Ουκρανίας τους φιλορώσους αυτονομιστές ήγετες, να εδραιώσει τον ελεγχό τους στην ανατολική Ουκρανία και να πετύχει μέσω διαπραγματεύσεων την ομοσπονδιπότηση της Ουκρανίας, με ευρείες εξουσίες στις περιφέρειες, χωρίς να αναγκαστεί να καταφύγει στην αποστολή ρωσικών στρατευμάτων ή στην αναγνώριση της απόσχισης από την Ουκρανία, που θα προκαλούσαν σκληρές κυρώσεις από τη Δύση. Στο πλαίσιο του σχεδίου αυτού, η κυβέρνηση Πούτιν εκμεταλλεύεται στο έπακρο το αίμα των εκατομμυρίων νεκρών Ρώσων και Ουκρανών του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου και τα αντιφασιστικά αισθήματα του ρωσικού λαού, μέσα από την καθημερινή κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά και με τη ρητορική και τις σαφείς αναφορές στην ηρωική ιστορία της Σοβιετικής Ενωσης, που σημάδεψαν τις εντυπωσιακές παρελάσεις για την 69η επέτειο της αντιφασιστικής νίκης στις 9 Μάΐου.

Μεσαίωνας στη Σαουδική Αραβία

Σε δέκα χρόνια φυλάκιση και 1.000 βιουρδουλίες τιμωρήθηκε από σαουδικούς δικαστήριο πολίτης, το «έγκλημα» του οποίου ήταν ότι άσκησε κριτική στις θρησκευτικές αρχές και στο Ισλάμ μέσα από την πρωταποτία του ιστοσελίδα. Η πολιτική αγωγή πρότεινε να καταδίκαστεί για αποστασία, καταδίκη η οποία οδηγεί στην ποινή του θανάτου, η πρόταση όμως δεν έγινε δεκτή από το δικαστήριο.

</

Ψέματα σε δυο δόσεις

Τι κρίνεται στις μεθαυριανές εκλογές σε Δήμους και Περιφέρειες και τι στις ευρωεκλογές της επόμενης Κυριακής;

Κρίνεται μήπως το μέλλον των εργαζόμενων στους Δήμους και τις Περιφέρειες; Υπάρχει περίπτωση, αν εκλεγούν «αριστεροί» δήμαρχοι και περιφερειάρχες, να μειωθούν τα χαράτσια που επιβάλλονται σε τοπικό επίπεδο, να αυξηθούν οι προσλήψεις εργαζόμενων, να υπάρξει κοινωνική πολιτική, να δουν οι εργαζόμενοι καλύτερες μέρες;

Έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που οι δήμαρχοι έχουν μετατραπεί σε τοπικούς μάνατζερ του κράτους. Οι δε περιφερειάρχες έγιναν αιρετοί (όπως και προηγούμενα οι νομάρχες), όταν το αστικό κράτος εκσυγχρόνισε τις δομές του και καθόρισε με αυστηρότητα το νομοθετικό καθεστώς λειτουργίας των περιφερειών, έτσι που να μην υπάρχει καμιά δυνατότητα παρέκκλισης από την πολιτική που καθορίζεται κεντρικά.

Υπάρχει, βέβαια, διαφορά στο στίλ που ο κάθε δήμαρχος ή περιφερειάρχης εφαρμόζει ή θα εφαρμόσει την ενιαία και αδιαίρετη κρατική πολιτική. Αν για εσάς το στίλ μετράει τόσο πολύ, δεν έχετε παρά να ψηφίσετε τον πιο όμορφο ή την πιο όμορφη, τον/την πιο πολιτισμένο/η, γλυκομίλητο/η. Αν το στίλ δεν είναι στα κριτήρια σας, τότε δεν έχετε κανένα λόγο να επιλέξετε με την ψήφο σας ποιος θα εφαρμόσει σε δημοτικό και περιφερειακό επίπεδο την κρατική (και ευρωενωστική) πολιτική, επικυρώνοντας εμμέσως τη νομιμότητα αυτής της πολιτικής.

Την επόμενη Κυριακή θα κληθείτε να επιλέξετε ευρωβουλευτές. Ευρωβουλευτές, οι οποίοι για μια τετραετία δε θα κάνουν τίποτ' άλλο από το να φλυαρούν στο Στρασβούργο, τις Βρυξέλλες και το Λουξεμβούργο, εισπράττοντας παχυλότατους μισθούς, χωρίς καμιά δυνατότητα να επιπρέασουν την πολιτική που ασκείται από τα εκτελεστικά όργανα της ΕΕ (Συμβούλιο και Επιτροπή), αλλά με απεριόριστες δυνατότητες στην πολιτική νομιμοποίησης του ιμπεριαλιστικού σχηματισμού που ονομάζεται ΕΕ, με απεριόριστες δυνατότητες εξαπάτησης των εργαζόμενων, είτε ως προς τη συνδρομή τους στην «αλλαγή της Ευρώπης» είτε ως προς τη συνδρομή τους στην «ανάπτυξη των λαϊκών αγώνων».

Ακόμη και το περιθωριοποιημένο κοινοβούλιο της «μνημονιακής» Ελλάδας έχει μεγαλύτερες δυνατότητες επιπρεσμού της ασκούμενης πολιτικής απ' αυτές που έχει το Ευρωκοινοβούλιο. Γ' αυτό και διαγράφτηκαν τόσοι βουλευτές από τα δύο κόμματα εξουσίας, τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Αντίθετα, στο Ευρωκοινοβούλιο τα πράγματα κυλούν με τέτοια πρεμία που προκαλούν ατέλειωτα χασμουρητά στα μέλη του. Το σημείωνουμε γιατί δεν αντέχεται το παραμύθι ότι δήθεν οι λαοί της Ευρώπης με την ψήφο τους καθορίζουν το μέλλον τους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΔΑ 8

■ Συστάσεις...

Ο κύριος στη μέση, με το χαρόγελο σαν διαφήμιση οδοντόκρεμας, δεν χρειάζεται συστάσεις. Ο κύριος αριστερά είναι ο υποψήφιος δήμαρχος Καλαμάτας του ΣΥΡΙΖΑ Μανώλης Μάκαρης. Και ο κύριος δεξιά, με το κόκκινο γαρύφαλλο στο πέτο (!) είναι ο υποψήφιος περιφερειάρχης Πελοποννήσου του ΣΥΡΙΖΑ Οδυσσέας Βουδούρης. Ο πολιτικός με το... πλούσιο βιογραφικό. Από τους Γιατρούς του Κόσμου στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα. Στην προσπάθεια άντλησης κονδυλίων από την πλούσια δεξαμενή του υπουργείου Εξωτερικών για τις ΜΚΟ, γνωρίστηκε με τον Γιωργάκη. Εντάχθηκε στον «κήπο» του. Εγινε ΠΕΣΥάρχης Πελοποννήσου, μετά επιβλήθηκε ως βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ. Την κατάληξη σπιγμή την έκανε για τη ΔΗΜΑΡ. Μετά την έκανε και από τη ΔΗΜΑΡ και τώρα είναι «ανεξάρτητος συνεργαζόμενος με τον ΣΥΡΙΖΑ»!

■ Αρωμα εκβιασμού

«Μπήκαμε στο δρόμο για να επιστρέψουμε στα επίπεδα της ευημερίας που είχαμε πριν. Φτάνει –προσέξτε– να μην κάνουμε κανένα λάδος στο μεταξύ. Φτάνει να μείνουμε στο δρόμο μας, στην πορεία που με σταθερότητα έχουμε χαράξει. Κι αυτό δα κριθεί στις επόμενες εκλογές».

Δεν μιλά ο Βενιζέλος, μιλά ο Σαμαράς. Ρίχνει κι αυτός τον ίδιο εκβιασμό, αλλά όχι με την ωμότητα του Βενιζέλου. Αν δεν είχε πρόδηση εκβιασμού, δε θα έλεγε την τελευταία πρόταση. Δε θα ανήγαγε τις αυτιανές εκλογές και αυτές της άλλης Κυριακής σε κριτήριο για την πορεία της κυβέρνησής του.

■ Tuxaia:

Εμείς δέλουμε να πιστέψουμε την εκδοχή και της πλευράς Δούρου και της πλευράς Μαρινάκη, ότι η συνάντηση σε φαροταβέρνα του Πειραιά ήταν τυχαία. Υπάρχουν, όμως, κάποιες... λεπτομέρειες που δεν μας επιτρέπουν να καταπούμε αμάστετες τις διαβεβαιώσεις της. Η Δούρου κατέβηκε για να μιλήσει στον Πειραιά, αλλά μετά την ομιλία πήγε να φάει σε ντόπια φαροταβέρνα μόνο με τον σύντροφό της και ένα στενό της συνεργάτη, χωρίς κανένα από τα τοπικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Κομματάκι ασυνήθιστο αυτό για τις ελληνικές συνδεσιες. Κι έσπασε ο διάλογος το ποδάρι του στην ίδια ταβέρνα να τρώει και ο Μαρινάκης!

Τη δεύτερη λεπτομέρεια την προσέχει κανείς στο βίντεο που δημοσίευσε ο Ζούγκλας. Ο τύπος που τραβάει (με κινητό μάλλον) έχει πλησιάσει αρκετά στη ζαμαρία της φαροταβέρνας. Αναγκάζεται να απομακρυνθεί, όμως, γιατί από το εσωτερικό βγαίνουν δύο «ντουλάπες» που στέκονται στην είσοδο. Προφανώς κάπι είδαν οι «φύλακες» του Μαρινάκη και ο τύπος με την κάμερα έκοψε λάσπη. Γιατί ενοχλήθηκαν, όμως, αν

η φαροταβέρνα είναι στέκι του Μαρινάκη, όπως ελέχθη, και η συνάντηση με τη Δούρου εντελώς τυχαία;

Κι άλλη μια... λεπτομέρεια. Ο εκδότης Γ. Κουρτάκης, που ήταν μαζί με τον Μαρινάκη, δήλωσε στα «Νέα» ότι η συνάντηση κράτησε τρία με τέσσερα λεπτά «στα όρδια». Ο Μαρινάκης, όμως, δήλωσε σε διαδικτυακό Μέσο ότι κάθησε με τη Δούρου για λίγη ώρα στο ίδιο τραπέζι. Μάλλον δεν συνεννοήθηκαν καλά για τι θα δηλώσουν.

«Δεν γίνεται μυστική συνάντηση σε ένα κεντρικό εστιατόριο, μυστική συνάντηση γίνεται σε σπίτι ή δεν ξέρω πού αλλού», δήλωσε ενοχλημένη η Δούρου. Σε ληίδιους απευδύνεστε, μαντάμ! Είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο, ότι ο βασικός πολιτικός αντίπαλος του Μαρινάκη έχει βάλει ανδρώπους να τον παρακολουθούν σε κάθε του βήμα. Μυστική συνάντηση σε κάποιο σπίτι διαέγαινε αμέσως στον αέρα. Ενώ μια «τυχαία» συνάντηση σε φαροταβέρνα έχει μια χαρά κάλυψη.

ΥΓ: Ο Μαρινάκης έχει δηλώσει ότι δα

ψήφιζε για εδυνικές εκλογές αλλά για ευρωεκλογές. Άρα, οποιοδήποτε αποτέλεσμα

δεν επηρεάζει τη διαικυβέρνηση της χώρας,

εκτός αν ο Σαμαράς νιώθει αδύναμα τα ποδάρια του».

καθησύχαση τους ψηφοφόρους: «Δεν ψηφίζουμε για εδυνικές εκλογές αλλά για ευρωεκλογές. Άρα, οποιοδήποτε αποτέλεσμα δεν επηρεάζει τη διαικυβέρνηση της χώρας, εκτός αν ο Σαμαράς νιώθει αδύναμα τα ποδάρια του».

Για σιγά, ρε λεβέντη. Εσύ δεν είπες πως αν δεν πας καλά, δε μα συνεχίσεις; Άρα ζήτησες ψήφο με προοπτική εδυνικών εκλογών. Γιατί να μην κάνει το ίδιο ο Μπένι; Επειδή μπορεί μ' αυτή την τακτική να σου πάρει κάποιες «τραλαλά» ψήφους;

■ Πεισματάκια

Ο πρύτανης του ΑΠΘ Γ. Μυλόπουλος ήταν υποψήφιος για υποψήφιος ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Εχασε, όμως, στην ψηφοφορία. Οι κεντροεπίτροποι του ΣΥΡΙΖΑ τον έκοψαν. Γ' αυτό και ο κύριος πρύτανης κάνει πεισματάκια στον ΣΥΡΙΖΑ. Συναντήθηκε στην πρυτανεία με την υποψήφια δήμαρχο Θεοδωράκη, που ξαφνικά έβγαλε δοντάκια: «Πιστεύει κανείς στα σοβαρά ότι αν δεν πάει καλά ο Βενιζέλος, δια γκρεμιστεί η Ελλάδα; Δυσκολεύομαι να μη γελάσω και νομίζω ότι όλοι πρέπει να αποκτήσουμε μια επαφή με την πραγματικότητα». Στο φινάλε

η υποψηφίοτητα της οικολόγου Ελεάννας Ιωαννίδου είναι μια όση. Της εύχομαι πραγματικά καλή επιτυχία», ήταν η κατακλείδα της Δήλωσης Μυλόπουλου, με την οποία εξέφρασε τη στήριξή του στο συνδυασμό των Οικολόγων Πράσινων και όχι στο συνδυασμό του Μηταφίδη που στηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δικαίωμα του Μυλόπουλου είναι να κάνει πεισματάκια στον ΣΥΡΙΖΑ και να στηρίζει άλλο κόμμα. Άλλωστε, οι πολιτικές κωλοτούμπες δεν μπορούν να είναι προνόμιο μόνο του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι, όμως, δικαίωμά του να εκδίδει δελτίο Τύπου με το λογότυπο της πρωτανείας και να το διανέμει [μαζί με ένα μπουκέτο φωτογραφιών του με την υποψήφια] μέσω του Γραφείου Τύπου της πρωτανείας. Λεπτομέρειες, δια πείτε, όμως και αυτές οι λεπτομέρειες δείχνουν το ποιόν αυτού του απίθανου αχταράμα εξουσιολάγγων σαλιτμάγκων που θέλει... να μας σώσει.

■ Παλιά π...α

Ο Μπένι προσπαθεί να στοιχίσει όλους τους Πασόκους πίσω από την τακτική που επέλεξε. Της δήμεν αποχώρησης από την κυβέρνηση, αν η Ελιά αποδοκιμαστεί στις εκλογές. Υπάρχουν, όμως, μέσα στο ΠΑΣΟΚ κάποιοι που, όταν ο Μπένι ασχολούνταν με τις σπουδές του και το χτίσιμο της καριέρας του, διδάσκονταν πολιτική ίντριγκα δίπλα στον Α. Παπανδρέου. Σαν τον Σκανδαλίδη φερειπείν. Παλιά π...α στο κουρμπέτι ο Κωστάκης, πήρε το ψευτοδίλημμα του Μπένι, το επέκτεινε και το έβαλε σε ρεαλιστική πολιτική βάση. Με τις εκλογές τα πάντα τίθενται επί τάπητος στο ΠΑΣΟΚ, είπε. Ετσι, παρουσιάζει τον Μπένι σαν αυτοπαγιδευμένο, μεταφέροντας το δίλημμα από το επίπεδο της κυβέρνησης, που το έδεισε ο Μπένι, στο επίπεδο του κόμματος. Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να εξακολουθήσει να στηρίζει την κυβέρνηση, αλλά χωρίς τον Μπένι αρχηγό και με άλλους υπουργούς!

■ Χρυσαυγίτικα

Στην πρόταση για συνταγματική αναδεώρηση που παρουσίασε ο Σαμαράς υπάρχει και διάταξη για τη συνταγματική προστασία της εθνικής ταυτότητας και γλώσσας! Από τι ακριβώς κινδυνεύουν η εθνική ταυτότητα και η ελληνική γλώσσα και τι είδους συνταγματική προστασία δια τους προσφερδεί; Χρυσαυγίτικη είναι η πρόταση Σαμαρά. Για να χαιδέψει τ' αυτά του φασισταριού, που κόβεται δήμεν για την ελληνική εθνική ταυτότητα και γλώσσα, την ίδια σπιγμή που προσκυνάει κάθε είδους ξένο πάτρωνα. Από το 1828 μέχρι σήμερα.

■ Ομορφος κόσμος...

Ο δήμαρχος Πετρούπολης Στέφανος Βλάχος ξιφουλκεί κατά του Τσίπρα, του Βίτσα, του Γλέζου, της Δούρου και ολόκληρης της πολιτικής γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, καταγγέλλοντας ότι τον «έστησαν». Του είπαν ότι δια τον βάλουν υποψήφιο αντιπεριφερειάρχη, για ν' ανοίξει ο δρόμος για τον εκλεκτό τους να διεκδικήσει το Δήμο Πετρούπολης. Οταν ανακοινώθηκαν οι συνδυασμοί, όμως, έμαδε ότι δια είναι απλός υποψήφιος διαμερισματικός σύμβουλος, ενώ υποψήφιος αντιπεριφερειάρχης ορίστηκε άλλος εκλεκτός της ηγεσίας. Ετσι, ο Βλάχος έμεινε μπουκάλα, αφού είχε περάσει η προδεσμία και δεν μπορούσε να διεκδικήσει το Δήμο Πετρούπολης.

Οργισμένος ο Βλάχος έχει πάρει σβάρνα όλα τα ΜΜΕ που αντιπολεύονται τον ΣΥΡΙΖΑ, δείχνοντας πως εκείνο που τον ενδιαφέρει είναι η πάρτη του και τίποτ' άλλο. Άλλα και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ μούγκα, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι τον «έστησαν». Ομορφος κόσμος, ηδικός, αγγελικά πλασμένος...

■ Καφετζούδες

Σύμφωνα με πον ραρε του ΣΥΡΙΖΑ, ο Λεονίντη Ρετσέντικοφ, διευδυντής του Ρωσικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, το οποίο δεωρείται το think tank του Πούτιν, παρουσίασε στον Τσίπρα τις προβλέψεις του, λέγοντας ότι δια είναι ο επόμενος πρωθυπουργός της Ελλάδας! Και η δεια μου η Βασίλω στο χωριό, η καλύτερη καφετζού της περιοχής [που ποτέ δεν πήρε δεκάρα, αλλά έβαζε και τον καφέ από την τσέπη της] κάτι τέτοιες προβλέψεις έκανε και είχε καθημερινά γεμάτη την αυλή της από γυναικοπέρες.

■ Οπως βολεύει

Το αυτονότο είπε η πρόσφατα μεταγραφείσα από την «αυλή» του ΓΑΠ στη ΔΗΜΑΡ Μ. Κοππά: όποιος δέλει να στηρίξει τον Σαμαρά δα ψηφίσει ΝΔ. Χρείαζεται μεγάλη δόση διαστροφής για να της αποδώσεις κάλεσμα για στήριξη του Σαμαρά. Κι όμως, το έκαναν, όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, από το οποίο δια πείμενε κανές, αλλά και ο Ψαριανός, που πήρε σβάρνα τα ραδιόφωνα για να πει ότι η Κοππά είπε «ψηφίστε τον κ. Σαμαρά».

Τι ζόρι τραβάει ο Ψαριανός, αφού δεν είναι υποψήφιος ευρωβουλευτής, οπότε δεν ανταγωνίζεται την Κοππά για το σταυρό; Το ζόρι του ανδρώπου που δέλει να βγάλει τα μάτια του Κουβέλη, διότι δεν συμμάχησε με τον Βενιζέλο ώστε να σωδούν όλοι μαζί και πρώτος ο Ψαριανός.

Προοπτική «μεγάλου συνασπισμού»

Μέσα στον ορυμαγδό της προπαγάνδας και των αλληλοκαπηγοριών ανάμεσα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ για τη δήλωση του Μ. Γλέζου περί «αναγκαστικού εσωτερικού δανεισμού», στον οποίο θα προχωρήσει ο ΣΥΡΙΖΑ για ν' αντιμετωπίσει προβλήματα δανεισμού από την ΕΕ και το ΔΝΤ, πέρασε στο ντούκου μια άλλη δήλωση του βετεράνου στελέχους του εγχώριου οπορτουνισμού, πολύ πιο σημαντική από την παπάρα περί «αναγκαστικού εσωτερικού δανεισμού». Ο Γλέζος άφησε ανοιχτό (τι ανοιχτό, ορθάνοιχτο) το παράθυρο για μελλοντική κυβερνητική συνεργασία του ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ.

«Ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι αυτοδύναμος. Άλλα και αυτοδύναμος να είναι, πάλι θα ζητήσει συμμαχίες. Δεν θέλουμε να κυβερνήσουμε μόνοι μας και κυρίως δεν θέλουμε να κυβερνήσουμε χωρίς τον λαό» δήλωσε ο Γλέζος στην ίδια συνέντευξη («Ελευθεροτυπία»), συμπληρώνοντας ότι αν ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πρώτος, «τότε θα πάρουμε την εντολή και θα ζητήσουμε από τα κόμματα να συνεργαστούν μαζί μας, πάνω σε ένα κυβερνητικό πρόγραμμα απολλαγής από τα μνημόνια και τις συνέπειές τους». Οταν ρωτήθηκε ποια είναι τα κόμματα με τα οποία θα

μπορούσε να συνεργαστεί ο ΣΥΡΙΖΑ, απάντησε: «Όλα βέβαια. Εκτός της Χρυσής Αυγής». Ειδικά για το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ είπε: «Εάν μετανιώσουν, εάν αλλάξουν στάση, και θελήσουν να βοηθήσουν μια κυβέρνηση της Αριστεράς, γιατί όχι!».

«Και στο βάθος μεγάλος συνασπισμός» γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ». Ο Γλέζος το επιβεβαιώνει, με την πονηρία του πολιτικού που έχει μακρά θητεία στους εξουσιοδοτημένους πολιτικούς του ιστορίας του αστικού κοινοβουλευτισμού. Τα υπόλοιπα, τα περί «μετάνοιας» και «αλλαγής στάσης» είναι η σάλτσα που μπαίνει πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις. Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που ο ακόμη πιο «αντιμημονιακός» Σαμαράς έκανε γαργάρα τα «Ζάππεια» και μπήκε στην κυβέρνηση Παπαδήμου. Ακόμη λιγότερος καιρός πέρασε από τότε που ο ακόμη πιο «αντιμημονιακός» Κουβέλης μπήκε στην κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, χωρίς να χρειάζονται οι βουλευτικές ψήφοι της ΔΗΜΑΡ για τη δεδηλωμένη (αρκούσαν οι ψήφοι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ). Ας θυμηθούμε, επίσης, εκείνη την περιβόλητη «προγραμματική συμφωνία» των τριών κομμάτων, τον Ιούνη του 2012, που την πέτοξαν σε κάποιο συρτάρι και την έφογαν οι ποντικοί.

Ολες αυτές οι «ντούρες» διακηρύξεις είναι για πριν τις εκλογές. Αμα γίνουν οι εκλογές και δεν δώσουν βιώσιμη λύση. Τότε οι «όροι» θα πάνε στη μπατάντα και θα προτανεύσει η αντιμετώπιση της «ακυβερνητισάς», επειδή αυτό επιτάσσει «το συμφέρον της χώρας». Με το νέο δικομματισμό που έχει διαμορφωθεί (ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ), αλλά σε εκλογικά επίπεδα πολύ χαμηλά σε σχέση με αυτά του παλιού δικομματισμού και με κάπιτοσα μικρότερα κόμματα να μπαίνουν στη Βουλή (ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, Περισσός, Καμμένος, ενδεχομένως ΔΗΜΑΡ, νεοναζί) είναι πιθανό να κανένα από τα δυο μεγαλύτερα κόμματα να μπορεί να σχηματίσει βιώσιμη κυβέρνηση με κόπτοια από τα μικρότερα, οπότε ο «μεγάλος συνασπισμός» θα καταστεί αναπόφευκτος. Αυτό οικριώνεις είπε ο Γλέζος και σ' αυτή την κατεύθυνση δουλεύουν εδώ και καιρός κορυφαίοι παράγοντες της αστικής τάξης, όπως ο μέχρι πρότινος πρόεδρος του ΣΕΒ Δασκαλόπουλος και ορισμένοι μινιπάρχες. Τώρα, όμως, έχουμε προεκλογική περίοδο και αυτές οι διεργασίες αναστέλλονται σε ό,τι αφορά τη δημόσια σφαίρα. Πάντα, όμως, δουλεύει το παρασκήνιο.

Γκάλοπ κατά παραγγελίαν

Εάν ξεπεράσσει το αίσθημα θυμού και αιδίας, τότε μπορεί να παρακολουθήσεις τις εκπομπές του Πρετεντέρακου σαν διασκεδαστικά σόου. Ιδιαίτερα όταν παρουσιάζει γκάλοπ, παρέα με εκείνον τον τάχα σοβαρό δημοσκόπο (πνευματικό παδί του Μήμη Ανδρουλάκη, όταν ήταν στη νεολαία του Περισσού). Μια τέτοια διασκεδαστική βραδιά ήταν και η παρουσίαση της νέας δημοσκόπησης την περισσέμενη Δευτέρα.

Καταρχάς, μοίρασαν το καρπούζι ανάμεσα στα δυο μεγαλύτερα κόμματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ προηγείται κατά 0,5% στις ευρωεκλογές, ενώ η ΝΔ προηγείται κατά 1,4% στις εθνικές εκλογές. Και ο δυο διαφορές, β

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

Για να λέμε την πάσα αλήθεια, μάλλον οι λαοί δεν το τρώνε αυτό το παραφαμύθι. Γ' αυτό και η αποχή στις ευρωεκλογές κυμαίνεται σε επιπέδα πολύ πάνω από τις εθνικές εκλογές κάθε χώρας. Ακόμη κι αν αποδώσουμε αυτή την υψηλή αποχή σε αδιαφορία, αυτή η αδιαφορία είναι απότοκο της προγραμματικής κατάστασης. Της πεποιθήσης ότι το Ευρωκοινοβούλιο είναι ένα διακοσμητικό όργανο. Ο χαρακτήρας αυτός δεν άλλαξε με τις νέες αρμοδιότητες που δόθηκαν στο Ευρωκοινοβούλιο από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, γιατί αυτές οι αρμοδιότητες δεν ακουμπούν τον πυρήνα της εξουσίας, ενώ θεσπίστηκαν παράλληλα όλες εκείνες οι ασφαλιστικές δικλίδες που είναι απαραίτητες για να βρίσκεται η εξουσία σταθερά στα χέρια του Συμβουλίου (πρωτίστως) και της Κομισιόν (ως εντολοδόχου του Συμβουλίου).

Υπάρχει, βέβαια, και το «μήνυμα». Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση υπάρχει το «μήνυμα». Ο λαός καλείται να συμμετάσχει και να ψηφίσει για να στελει «μήνυμα» (μόνο η αποχή –συνειδητή ή μη– δε θεωρείται μήνυμα). Άλλοι θελουν το «μήνυμα» σκέτο και άλλοι οι θελουν με... πρακτικές προεκτάσεις. Άλλοι καλούν σε υπερψήφισή τους για να σταλεί «αγωνιστικό μήνυμα» και άλλοι «για να απαλλαγούμε από την κυβέρνηση του μηνημονίου».

Πόσα μηνύματα δεν έχει στελει ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα η εργατική τάξη τα τελευταία χρόνια; Πόσες απεργίες, πόσες διαδηλώσεις, πόσες οργισμένες μούντζες με κατεύθυνση τη Βουλή; Οταν το μήνυμα του «δρόμου» δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα, γιατί ήταν τζούφιο, γιατί δεν συνοδευόταν με εκείνους τους όρους που θα το έκαναν πραγματικά «ηχηρό», με ποια λογική θα φέρει αποτελεσματικά το «μήνυμα» της κάλπης; Μόνο ένα νόημα έχει το κάλεσμα για αποστολή «μηνύματος» μέσω της κάλπης, σε μια κοινωνία γονατισμένη, καταπλακωμένη από το σύνδρομο της ήπτας: ότι μόνη ρεαλιστικά αποτελεσματική οδός διεξόδου είναι οι εκλογές!

Αν στις τοπικές εκλογές ακόμη τηρούνται κάποια προσχήματα («ψηφίζουμε τους πιο κατάλληλους για την τοπική διοίκηση»), για να βοηθήσουν τους υποψήφιους να κρυφτούν πίσω από μια κάλπικη «ανεξαρτησία», ψφεύοντας ψήφους σε θολά νερά, στις ευρωεκλογές έχουν περάσει στην τελευταία θέση της κομματικής προπαγάνδας οι αναφορές στον «ευρωπαϊσμό» ή «αντευρωπαϊσμό» κάθε κόμματος και όλοι οι συνδυασμοί ζητούν πρωτίστως ψήφο έγκρισης για την πολιτική τους στα εσωτερικά ζητήματα. Ψήφο εν ειδεί προκρίματος για τις εθνικές εκλογές.

Ο Σαμαράς προβάλλει ως ο εγγυητής της σταθερότητας και της εξόδου από την κρίση. Ως ο μέγιος αναμορφωτής, ο ικανότερος σύγχρονος αστός πολιτικός, μετά τον οποίο υπάρχει μόνο το χάος της χρεοκοπίας και του κοινωνικού εκτραχιλισμού.

Ο Βενιζέλος δεν μπορεί να μοιραστεί μάζι του τη δόξα για τα «επιτεύγματα». Με την αγωνία της πολιτικής επιβίωσης

Ψέματα σε δυο δόσεις

να τον στοιχειώνει, ζητά ψήφο εγγύησης της σταθερότητας, διότι αν δεν την πάρει, θα αναγκαστεί να παραιτηθεί, οδηγώντας τη συγκυβέρνηση σε πτώση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά ψήφο ανατροπής της κυβέρνησης, χωρίς αυτή τη φορά να τάξει λαγούς με πετροχήλια. Αντίθετα, προσαρμόζει σε όσα γίνεται πιο συντηρητικές διακηρύξεις την πολιτική του, κάνοντας άνοιγμα κυρίως προς τα δεξιά του. Ομως, ανεξάρτητα από τις προεκλογικές διακηρύξεις, οι οποίες είναι απ' αυτά που «λέγονται και δεν γίνονται», σημασία έχει η δεδηλωμένη πρόθεση του ΣΥΡΙΖΑ να διασχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό με απόλυτο σεβασμό στα συμφέροντα του κεφαλαίου και με ακόμη μεγαλύτερο σεβασμό στις διεθνείς σχέσεις που διαχρονικά έχει διαμορφώσει η ελληνική αστική τάξη, πρωτίστως με τη συμμετοχή της στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το άλλο πρόσωπο της ιδιαίτερης πολιτικής.

Ο Περισσός επιπλέον στον ΣΥΡΙΖΑ αποκαλύπτοντας όψεις της πολιτικής του, φωνάζει ηχηρά αντικαπιταλιστικά συνθήματα, όμως εδώ και πολλά χρόνια έχει δείξει την υπευθυνότητά του έναντι του καπιταλιστικού συστήματος. Είναι ένα αστικό κόμμα που χρησιμοποιεί την αντικαπιταλιστική-σοσιαλιστική φρασεολογία για να περιχαρακωθεί έναντι του ΣΥΡΙΖΑ, την ίδια στιγμή που επιδεικνύει απόλυτο σεβασμό στην αστική νομιμότητα και πολεμά με λύσσα κάθε εκδήλωση εργατικής και λαϊκής αντίθεσης. Γ' αυτό και οι κυρίαρχες αστικές δυνάμεις του δίνουν χώρο να εκφραστεί και τον χρησιμοποιούν ως αντίθετο έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. Αν είχαν τον παραμικρό φόβο, αν υποψιάζονταν ότι υπάρχει κόκκος αλήθειας στη σοσιαλιστική προπαγάνδα του Περισσού, θα τον είχαν αποκλείσει από αυτό που ονομάζεται μιντιακή σφαίρα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με μπόλικη αντικαπιταλιστική φλυαρία, παρουσιάζει μια δήθεν μοντέρνα εκδοχή της «θεωρίας των σταδίων», λες και βρισκόμαστε σε επαναστατική κρίση και αναζητούμε μεταβατικά συνθήματα. Πίσω από αυτή την αντικαπιταλιστική φλυαρία κρύβεται μια γραμμή «συμπολιτεύμενης αντιπολίτευσης» προς τον ΣΥΡΙΖΑ, στην προοπτική της «κυβέρνησης της αριστεράς».

Αν οι εκλογές μπορούσαν ν' αλλάξουν τον κόσμο, θα ήταν παράνομες! Η γνωστή φράση του Εντζελένος παραμένει πάντα επίκαιρη, όμως δεν μπορούμε να «καθαρίζουμε» μόνο μ' αυτή. Οι εκλογές είναι πάντοτε ένα πολιτικό γεγονός και η στάση σ' αυτές πρέπει να αιτιολογείται συγκεκριμένα.

Με τους σημερινούς συσχετισμούς, με τις διαμορφωμένες

πολιτικές τάσεις, δι' τι και να ρίξετε στην κάλπη, αυτή θα βγάλει κινεζοποίηση, όπως λέει ένα από τα προεκλογικά μας συνθήματα. Γιατί να νομιμοποιήσουμε αυτή τη διαδικασία, με το προκαθορισμένο αποτέλεσμα; Γιατί να λειτουργήσουμε ως διακοσμητικοί μαϊντανοί του αστικού συστήματος εξουσίας; Γιατί να τους προσφέρουμε το άλλοθι δημοκρατικότητας και πλουταρισμού που τόσο έχουν ανάγκη; Γιατί να μην καταγράψουμε με τον πιο «ηχηρό» τρόπο την καταγγελία μας όχι στο ένα ή στο άλλο αστικό κόμμα, αλλά συνολικά στο αστικό πολιτικό σύστημα;

Ποιο είναι σήμερα το μέγα πρόβλημα της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας; Η ηττοπάθεια που επικρατεί σήμερα είναι αποτέλεσμα μιας πορείας που κρατάει χρόνια και όχι μόνο τα τέσσερα χρόνια του Μηνύματος. Αν κοιτάξουμε τα τελευταία σαράντα χρόνια, θα δούμε πολλές περιόδους έξαρσης του διεκδικητικού κινήματος των εργαζόμενων μαζών, οι οποίες ακολουθούνται από περιόδους αδράνειας και ηττοπάθειας. Σε όλη αυτή την ιστορική διαδρομή, όμως, στις ανόδους και τις πτώσεις του κινήματος, εκείνο που το σφραγίζει είναι ο ετεροπροσδιορισμός του, η υποταγή του στην αστική πολιτική με τα χιλιαρά πρόσωπα, η αδυναμία του να επαναχαράξει μια στρατηγική κοινωνικής απελευθέρωσης, στην οποία τα «πατάρια» και η όποια τακτική.

Η πλήρης, κάθετη ρήξη με την αστική πολιτική στο σύνολό της υπήρχε ως ζητούμενο το 1974, εξακολουθεί να υπάρχει και σήμερα και τίθεται με πιο επιτακτικό τρόπο.

Η διέξοδος από το καθεστώς της κινεζοποίησης (και όχι από την κρίση) θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει. Για να οικοδομηθούν οι όροι για μια επαναστατική διέξοδο, πρέπει να γίνει πράξη η πλήρης ρήξη με την αστική πολιτική για σημαντικό μέρος της εργατικής τάξης. Αυτό δεν πρόκειται να γίνει αυτόματα. Αυτό είναι ένα καθήκον που πρέπει να βάλουν στον εαυτό τους οι πρωτοπόροι αγωνιστές της εργατικής τάξης, αναπτυσσόντας την πολιτική τους ενότητα, δημιουργώντας εκείνη την πολιτική οργάνωση που θα είναι σε θέση να αποκαλύπτει, να πείθει, να οργανώνει.

Η συμμετοχή στις αστικές εκλογές δεν αποτελεί ούτε ένα μικρό βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση. Το μόνο που σωρεύει είναι σύγχυση, ερωτηματικά, λογική ανάθεσης, θολούρα σχετικά με το πιο περνάνε οι διασχιστικές γραμμές, αιμβλύσεις στον ταξικό ανταγωνισμό.

Η αποχή είναι εκείνη η στάση που αρμόζει σε όσους θέλουν να καταγγέλουν τον καπιταλισμό και συνολικά το πολιτικό του σύστημα, να σηματοδοτήσουν μια κατεύθυνση κάθετης ρήξης με την αστική πολιτική και το σύστημα που υπορετεί.

Φυσικά, και η αποχή είναι μια εκλογική στάση. Μόνη της δεν οδηγεί πουθενά. Η αποχή είναι μια στιγμή, ο ογώνας για την επαναστατική πολιτική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος πρέπει να είναι διαρκής.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ, ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΑΠΟΧΗ

Κοροϊδεύει την εργατική τάξη ο ΣΥΡΙΖΑ

Τσίπρας (Alpha TV, 8.5.13): «Η επαναφορά του κατώτατου μισθού δεν έχει δημιουργικό κόστος, διότι είναι στον ιδιωτικό τομέα. Η επαναφορά του μισθού στα 751 ευρώ είναι μέσα στα πλαίσια των αλλαγών που θα γίνουν για την επανασυγκρότηση του εργασιακού θεσμού πλαισίου».

Σταθάκης

«Της κείνου ρήμασι πειθόμενη», η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου κατέθεσε στις 9 Μάη το νομοσχέδιο για το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, με τις διατάξεις του οποίου, εκτός των άλλων, αποχαρακτηρίζονται όλα τα Αλση και Πάρκα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης (με τη μετατροπή τους σε «Μητροπολιτικά Πάρκα») και δίνεται η δυνατότητα στην οικογένεια Μελισσανίδη να αποχαρακτηρίσει το 5% του Αλσους της Ν. Φιλαδέλφειας προκειμένου να φτιάξει το γήπεδο της, σε βάρος όχι μόνο του περιβάλλοντος αλλά και του λαού της Ν. Φιλαδέλφειας και της οικονομικής της ζωής.

Το νομοσχέδιο κατατέθηκε για συμβολικούς λόγους, γιατί η Βουλή έκλεισε την ίδια μέρα και θα ξανανοίξει στις 28 Μάη. Μετά τις 28 Μάη θα εισαχθεί το νομοσχέδιο στην αρμόδια Ειδική Επιτροπή για συζήτηση και ψήφιση και στη συνέχεια θα πρωθητεύεται στην Ολομέλεια της Βουλής για την τελική συζήτηση και ψήφισή του. Η πρώτη συμβολική κατάθεση του νομοσχέδιου ξεσήκωσε ενόντια ορυματικό πανηγυρισμόν από τις εφημερίδες και τα ηλεκτρονικά Μέσα που ελέγχει ο Μελισσανίδης, αποκαλύπτοντας ότι έγινε όχι μόνο για να εξυπηρετηθούν τα σχέδια Μελισσανίδη και το μάρκετινγκ που ακολουθεί στην επιχείρηση «ΑΕΚ», αλλά και για να εξυπηρετηθεί την προεκλογική τακτική των δύο κομμάτων της συγκυβέρνησης, που προσπαθούν να μαζέψουν ψήφους από τους οπαδούς της ΑΕΚ.

Στα δύο προηγούμενα δημοσιεύματά μας για το ζήτημα του γήπεδου Μελισσανίδη («Οργιο παρανομιών προς όφελος Μελισσανίδη») αποκαλύψαμε ότι αρχικά ο Δ. Μελισσανίδης, ο ειδικός γραμματέας Δασών Γ. Αμοργιανώτης και ο υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Έλλησης (ΥΠΕΚΑ) είχαν επιλέξει να περάσουν σχέδιον αυτούσιο το σχέδιο Γρανίτσα για το γήπεδο της ΑΕΚ, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι το σχέδιο αυτό στηριζόταν στο άρθρο 19 του νόμου 3044/2002, που δύο φορές κηρύχτηκε αντισυνταγματικό από το ΣΤΕ (μία φορά από το Ε' Τμήμα, με την απόφαση 1567/2005, και μία φορά από την Ολομέλεια, με την απόφαση 1847/2008). Παραθέσαμε στοιχεία που αποκάλυπταν την κοινή γραμμή πλεύσης των Μελισσανίδη-Αμοργιανώτη και του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος Σ. Καλαφάτη: να κατασκευαστεί το γήπεδο της ΑΕΚ, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι το άρθρο 19 του νόμου 3044/2002 έχει κριθεί αντισυνταγματικό.

Θυμίζουμε αυτή την αρχική κοινή γραμμή πλεύσης κυβέρνησης-Μελισσανίδη, γιατί με το νομοσχέδιο (άρθρο 81) η δικομματική κυβέρνηση προβλέπει την κατάργηση τόσο του άρθρου 19 όσο και όλων των τροποποιήσεών του που έγιναν στη συνέχεια.

Η εταιρία «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» έστειλε στον ειδικό γραμματέα Δασών Γ. Αμοργιανώτη δύο έγγραφα αιτήματα, στις 27 Δεκέμβρη του 2013 και στις 20 Γενάρη του 2014. Στο δεύτερο επεσήμανε ότι: «Η έκταση υποδοχής των νέων αθλητικών εγκαταστάσεων της ΑΕΚ, ως

■ Γήπεδο Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια

Ο ελιγμός της κυβέρνησης θα πέσει στο κενό

«Κέντρο Αθλητισμού, Μνήμης και Πολιτισμού» βρίσκεται εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Ν. Φιλαδέλφειας (Αθηνών), ως «Χώρος Σταδίου ΑΕΚ», όπως αυτό τροποποιήθηκε, επεκτάθηκε και πλέον ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν. 3044/2002». Και κατέληγε: «Κατά συνέπεια των ανωτέρω και προκειμένου να αποφευχθούν καθυστερήσεις, παρακαλούμε όπως μας βεβαιώσετε διά της απαιτείται αποιασθήτηκε για την γνωμοδότηση της δασικής υπηρεσίας για έργα και δραστηριότητες που θα εκτελεστούν επί της έκτασης αυτής, εντός του ως άνω εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου».

Στο αίτημα (για να μην πούμε διαταγή) της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», (ελέγχεται κατά 98,5% από την οικογένεια του «Τίγρη») ο ειδικός γραμματέας Γ. Αμοργιανώτης απάντησε θετικά, αγνοώντας προκλητικά την εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΦΠ), που ήταν τελείως διαφορετική. Υποθέτουμε ότι η εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης σημείωνε τα αυτονόττα. Δηλαδή, ότι το άρθρο 19 του νόμου 3044/2002 έχει κηρυχθεί αντισυνταγματικό, όπι όλη η έκταση που καλύπτει το Αλσος Ν. Φιλαδέλφειας έχει κηρυχθεί αναδασωτέα με δύο αποφάσεις, όπι το Αλσος χάρει ιδιαίτερης προστασίας σύμφωνα με την ισχύουσα δασική νομοθεσία και όπι στα Αλση απαγορεύεται η κατασκευή αθλητικών εγκαταστάσεων. Το υποστηρίζουμε με βεβαιότητα, γιατί διαφορετικά στην εταιρία του Μελισσανίδη δε θα απαντούσε ο Γ. Αμοργιανώτης, αλλά η Διεύθυνση Δασών Αθηνών, η οποία ήταν υποχρεωμένη να απορρίψει το αίτημα της εταιρίας, να μην επιτρέψει στο Δήμο Ν. Φιλαδέλφειας να παραχωρήσει στην εταιρία διαρκεία στο ΣΤΕ στην ποιότητα ζωής των κατοίκων. Η προτεινόμενη διάταξη (παράγραφος 7) καταργεί όχι μόνο την περιβαλλοντική αδειοδότηση του παλαιού έργου, και της αδειοδότησης δύμησης και εκτελεσής του, αλλά κάθε ρύθμιση του άρθρου 19 του ν. 3044/2002, όπως αυτό συμπληρώθηκε από τον ν. 3207/2003». Και κατέληγε: «Οι διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 3044/2002, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με την παράγραφο 1 του άρθρου 11 του ν. 3207/2003, καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4042/2012 (ΦΕΚ A 197/2002) καταργούνται από τότε που ισχύουν».

Είναι πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι ο Γ. Αμοργιανώτης γνώριζε πως

ΑΥΤΟΣ Ο ΝΑΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ*

ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

ΤΟΥΡΚΟΛΑΓΝΟΙ ΚΑΙ ΛΑΘΡΟΛΑΓΝΟΙ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ

ΑΕΚ ΜΑΣ

σύμφωνα με το ΣΤΕ, η κατασκευή του γηπέδου, λόγω της φύσης του και του όγκου του θα προκαλούσε σοβαρά προβλήματα στο οικιστικό περιβάλλον και στη ζωή των κατοίκων και όπι η Δασική Υπηρεσία οφείλει να παρέμβει και να μην επιτρέψει την αποψιλωση του Αλσους της Ν. Φιλαδέλφειας, που είναι από τους λίγους πνεύμονες που απέμειναν στο πολύταπο Λεκανοπέδιο της Αττικής.

Οπως προαναφέραμε, τον περασμένο Μάρτη το ΥΠΕΚΑ έδωσε σε «δημόσια διαβούλευση» το νομοσχέδιο για το Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Σ' αυτό δεν συμπεριελαβε το «σχέδιο νομοθετικής ρύθμισης» για το γήπεδο της ΑΕΚ με την εισηγητική του έκθεση. Με την κατάθεση του νομοσχέδιου στη Βουλή, στις 9 Μάη, συμπεριελαβε τόσο το άρθρο 1 του «σχέδιου νομοθετικής ρύθμισης» όσο και την εισηγητική της έκθεση! Με την ενσωμάτωση του «σχέδιου νομοθετικής ρύθμισης», η κυβέρνηση υιοθετούσε καταρχάς τη θέση που διατύπωσε το ΣΤΕ στις δύο προαναφερθείσεις αποφάσεις του: ότι η κατασκευή του γηπέδου της ΑΕΚ θα προκαλέσει, λόγω της φύσης του και του όγκου του, μεγάλη ζημιά στο οικιστικό περιβάλλον και στη ζωή των κατοίκων. Αυτή η υιοθέτηση, όμως, είναι μόνο φραστική. Επιβλήθηκε από μια αδήριτη ανάγκη: η κυβέρνηση δεν μπορεί να νομοθετήσει την κατασκευή του γηπέδου της ΑΕΚ θα προκαλέσει, λόγω της φύσης του και του όγκου του, μεγάλη ζημιά στο οικιστικό περιβάλλον και στη ζωή των κατοίκων. Αυτή η υιοθέτηση, όμως, είναι μόνο φραστική. Επιβλήθηκε από μια αδήριτη ανάγκη: η κυβέρνηση δεν μπορεί να νομοθετήσει την κατασκευή του γηπέδου της ΑΕΚ στηριζόμενη στο άρθρο 19 του νόμου 3044/2002, όπως συμφώνησαν αρχικά ο ειδικός γραμματέας Δασών και η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ».

Η κυβέρνηση ήταν ανοικοισμένη να αλλάξει την τακτική της. Καταργεί μεν τις ρυθμίσεις που έχουν κριθεί αντισυνταγματικές από το ΣΤΕ, όμως με τις διατάξεις των άρθρων 81, 82 και του Παραρτήματος που συνοδεύει το νομοσχέδιο για το Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης εισάγει την κατασκευή του γηπέδου της ΑΕΚ στηριζόμενη στο άρθρο 19 του νόμου 3044/2002, όπως συμφώνησαν αρχικά ο ειδικός γραμματέας Δασών και η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ».

Ακόμη, με το άρθρο 81 η κυβέρνηση φροντίζει να άρει τις αποφάσεις του 1915 και του 1934 για το κομμάτι των 6 στρέμματων του Αλσους που θέλει να αποχαρακτηρίσει. Με τις δύο αυτές αποφάσεις είχε κηρυχθεί αναδασωτέα ολόκληρη έκταση των 470 στρέμμάτων του Αλσους της Ν. Φιλαδέλφειας.

Εμείς θα συνεχίσουμε τις αποκαλύψεις μας, για να μην κατασκευαστεί το γηπέδο αυτό, που θα είναι καταστροφικό τόσο για την περιβάλλον σε δύλη την Αττική όσο και για την οικονομική ζωή της Ν. Φιλαδέλφειας. Το ίδιο θα συνεχίσουμε να κάνουμε και για το γηπέδο «του ΠΑΟ», που θέλει να κατασκευάσει στην Λ. Αλεξανδρού ο Αλαφούζος.

Καλούμε ιδιαίτερα το λαό της Ν. Φιλαδέλφειας να ξεπεράσει το φόρο και την τρομοκρατία που ασκείται και να απόσχει μαζικά, ως πρώτη αντίδραση, από τις μεθαυριανές δημοτικές και περιφερειακές εκλογές (και τις ευρωεκλογές της άλλης Κυριακής).

Γε

Ξανά στο μετερίζι του αγώνα οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ

Ασφαλώς, η απεργία των διοικητικών υπαλλήλων των πανεπιστημίων, ειδικά των υπαλλήλων του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ, που υφίστανται και τις μεγαλύτερες περιοχές σε διοικητικό προσωπικό, που αναπτύχθηκε τους τελευταίους περίπου τέσσερις μήνες του 2013, υπήρξε η πιο μεγαλειώδης απεργία των μνημονιακών χρόνων. Ήταν μια απεργία με ποιοτικά χαρακτηριστικά, που την έχει ωρίσαν από όλα τα απεργιακά σκηνήματα των εργαζόμενων της σκληρής τετραετίας. Χαρακτηρίστηκε από τη μεγάλη της διάρκεια, τη δυναμική, τη μαζικότητα και την καθολική σχέδιο συμμετοχή στα δυο μεγαλύτερα πανεπιστήμια της χώρας, το ΕΚΠΑ και το ΕΜΠ και εξελίχθηκε σε διαρκή σύγκρουση με τα εμπόδια που της έστηναν η αστική νομιμότητα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Μπαίνοντας το 2014 η απεργία έκλεισε. Οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ έπεσαν όμως μαχόμενοι και όχι υποταγμένοι. Είχε προηγηθεί η οπισθοχώρηση των συνοδέλφων τους στο ΕΜΠ, οι οποίοι έσπασαν το απεργιακό μέτωπο, επειδή αιολούθησαν τη βρόμικη πρόταση που έκαναν τα γκεσέμια του Περισσού και του ΣΥΡΙΖΑ, που παρουσίαζαν ως νίκη της παραπλανητικές, όπως περίτραναν αποδείχθηκε εκ των υστέρων, προτάσεις του Αρβανιτόπουλου. Η απεργία λαβώθηκε και από την πανεπιστημιακή κάστα, που έκρινε «θετικές» τις προτάσεις Αρβανιτόπουλου, αποδέχτηκε την «αξιολόγηση των δομών», αναγνώρισε την αναγκαιότητα της συζήτησης «των τεχνικών προβλημάτων» που θα προέκυπταν μετά την εφαρμογή της διαθεσιμότητας και με ομόφωνη απόφαση της Συγκλήτου ξεκίνησε τα μαθήματα μέσα στο απέραντο μπάχαλο που προκαλεί η απουσία του απαραίτητου διοικητικού προσωπικού.

Υπό αυτές τις συνθήκες, στις οποίες πρέπει να συμπεριλάβουμε και τη μεγάλη αδυναμία του φοιτητικού κίνηματος να πετάξει τα βαριδιά που το σέρνουν, να κάνει δίκη του υπόθεση τον αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων, επιλέγοντας το ρόλο του συναγωνιστή και συνοδοιπόρου και όχι του απλού συμπαραστάτη, η απεργία στο ΕΚΠΑ λύγισε.

Σήμουρα η εξελίξη αυτή ενισχύει την απογοήτευση. Ο χρόνος, όμως, που κύλησε από τότε περιείχε όλα τα στοιχεία, που διαπλέκομενα μεταξύ τους μπορούν να προκαλέσουν μια νέα αναζωπύρωση: Αναπτύχθηκαν δεσμοί ταξικής αλληλεγγύης μεταξύ των εργαζόμενων, στους κόλπους τους δεν έσθισε ποτέ ο πυρήνας που κρατά αναμμένη τη φλόγα της αντίστασης, το υπουργείο Παιδείας αθέτησε σύλληξης τις κάλπικες υποσχέσεις του και οι άνθρωποι βρίσκονται πλέον στο χείλος του γκρεμού της απόλυτης, ενώ και το πανεπιστημιακό κατεστήμενο ζορίστηκε από τα αδιέξοδα και άρχισε τις διαμαρτυρίες (μέχρι και τον Παπούλια επισκέψη την οποία πρωτάνει).

Η «υπόθεση» ξαναήρθη στο φως. Τώρα που το μοχαίρι έφθασε στο κακαλό και τα περιθώρια στένεψαν

ασφυκτικά, φαίνεται να ανάβει ξανά η σπίθια του αγώνα.

Οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ έπιασαν και πάλι τα μετερίζια.

«Ο στόχος μας παραμένει : ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ.»

Κι ο τρόπος παραμένει ένας : Οι δικές μας κινητοποιήσεις, διαμηνύουν.

Προσπαθώντας να δημιουργήσουν τους όρους για έναν νέο αγωνιστικό γύρο αποφασίζουν:

«Συντονιζόμαστε για τη διοργάνωση κοινών δράσεων με όλους τους πρωτοβάθμιους συλλόγους ΑΕΙ-ΤΕΙ, χωρίς την πίεση των οποίων καμιά κινητοποίηση δεν εξαγγέλλεται και δεν υλοποιείται. Καλούμε σε συμμετοχή στην απεργία που έχει προκηρυχθεί για τις 13 και 14 Μαΐου από την ΟΔΓΠΕ. Για μας η απεργία αυτή έχει πρειδοποιητικό χαρακτήρα. Συγκεντρωνόμαστε στις πύλες των σχολών και προχωράμε σε καθολικό κλείσιμο.

Σήμερα, Πέμπτη 8/5, συμμετέχουμε στη σύσκεψη ΔΣ, επιτροπών αγώνα, Ομοσπονδιών και πρωτοβάθμιων σωματείων για συντονισμό ενάντια στην εφαρμογή του νόμου 4250/2014 για την αξιολόγηση, στο αμφιθέατρο MAX στο Πολυτεχνείο, στις 13.30, μεταφέροντας την απόφαση της Γενικής μας Συνέλευσης της 29ης Απριλίου για καμιά συνέργεια στην αξιολόγηση. Μετά το τέλος της σύσκεψης, καλούμε τους εργαζόμενους ΑΕΙ-ΤΕΙ Αθήνας σε συνάντηση για τον αγώνα ενάντια στις απολύσεις των διαθέσιμων συναδέλφων.

Καταδικάζουμε και αγωνιζόμαστε ενάντια στην υποκατάσταση διαθέσιμων από εργολαβίες.

Στηρίζουμε τον αγώνα των καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών, που από χθες παραμένουν έξω από το κτίριο.

Από σήμερα 8/5/14, ημέρα έκδοσης της διαπιστωτικής πράξης, είμαστε σε ανοικτή διαρκή Γενική Συνέλευση.

Επανασύσταση Απεργιακής Επιτροπής για οργάνωση της απεργίας - Διαμόρφωση κειμένου για την νέα κινητοποίηση.

Στο πρώτο δε, απεργιακό τους βήμα, (προειδοποιητικό γ' αυτούς, όπως χαρακτηριστικά τονίζουν για να διαχωριστούν από τα καιροσκοπικά παιχνίδια που θα προσπαθήσει να παίξει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία), τη συμμετοχή στην 48ωρη απεργία που κήρυξε η Ομοσπονδία Διδακτι-

κού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, η Απεργιακή Επιτροπή των Εργαζόμενων του Πανεπιστημίου Αθηνών εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση, που περιγράφει τις δραματικές εξελίξεις στα πανεπιστήμια, το διακύβευμα που αυτές εμπειρέχουν (η καταστροφή της ανθρώπινης ζωής, η διάλυση του δημόσιου πανεπιστήμιου) και σαλπίζει εγερτήριο κάλεσμα αντίστασης και αγώνα.

«ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΞΑΝΑ, ΠΑΤ!»

Μέσα στον επόμενο μήνα, 394 από εμάς και 1158 εργαζόμενοι συνολικά από 8 Πανεπιστήμια οδηγούνται στην απόλυτη. Στις 24 Μαΐου απολύονται οι πρώτοι συνάδελφοι από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών χωρίς να έχει προχωρήσει στο ελάχιστο η «ενδοϊδρυματική» και η «δια-ιδρυματική» κινητικότητα που είχε παρελκυστικά υποσχεθεί ο Υπουργός Παιδείας για να σταματήσουμε τον απεργιακό μας αγώνα το Δεκέμβρη. Στις 16 Ιουνίου ακολουθούν τα υπόλοιπα 6 Πανεπιστήμια. Δεν υποκύπτουμε μπροστά στον εκβιασμό και την εξαπάτηση από την πλευρά της κυβέρνησης.

Οι απολύσεις στα Πανεπιστήμια εντάσσονται στο συνολικότερο σχέδιο συρρίκνωσης και ιδιωτικοποίησης των κρατικά παρεχόμενων κοινωνικών υπηρεσιών (εκπαίδευση, υγεία, κοινωνική προστασία). Σε αυτό το πλαίσιο, από το 2009 έως το 2013 ο αριθμός των εργαζόμενων στο δημόσιο τομέα μειώθηκε κατά 25% (236.240 εργαζόμενοι), ενώ προβλέπεται περαιτέρω μείωση του κατά 50.000 εργαζόμενους μέχρι το 2016. Τα όπλα που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση ως πολιτικός εκφραστής του κεφαλαίου είναι: οι νέοι Οργανισμοί που προβλέπουν μειώσεις δομών κατά 40%, το νέο σύστημα αξιολόγησης που κατατάσσει αναγκαστικά το 15% των εργαζόμενων στην καπηλεία του «ανεπαρκούς» οδηγώντας το στην απόλυτη, οι καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων και υπηρεσιών, ο νέος μηχανισμός υποχρεωτικής «κινητικότητας», η πλήρης ιδιωτικοποίηση όποιων υπηρεσιών μπορούν να αποφέρουν κέρδη στο κεφαλαίο.

Στόχος της κυβέρνησης είναι η μετακύλιση του κόστους των κοινωνικών υπηρεσιών στους χρήστες τους, δηλαδή η μείωση του κοινωνικού μισθού που παίρνουν οι εργαζόμενοι

συλλογικά. Ειδικά, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση καλούνται να αναλάβουν το κόστος οι φοιτητές και οι οικογένειές τους: η μείωση του προσωπικού συνοδεύεται από μείωση της κρατικής χρηματοδότησης των ιδρυμάτων περισσότερο από 50%. Στο Πανεπιστήμιο Αθηνών η μείωση ανέρχεται σε περίπου 70%. Το πανεπιστήμιο καλείται να λειτουργήσει με ιδιωτικοκονομικά κριτήρια κόστους και οφέλους. Επόμενο βήμα είναι η επέκταση των διδάκτρων και στα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών και η αναζήτηση χορηγών που θα κατευθύνουν την εκπαίδευση και την έρευνα. 500 εκατομμύρια ευρώ για την κάλυψη του «χρηματοδοτικού κενού» των μνημονίων θα προελθουν από το κλείσιμο τημάτων ή και ολόκληρων ΑΕΙ/ΤΕΙ με την υλοποίηση του «Σχεδίου Αθηνά II».

Εναντιωνόμαστε στην εντατικοποίηση και τον αυταρχισμό που θέλουν να επιβάλλουν μέσα στα Πανεπιστήμια με διαγραφές φοιτητών, σκληρά πειθαρχικά μέτρα, καταστολή των συλλογικών διεκδίκησεων και αγώνων. Δεν θα γίνουμε πειθαρχημένοι μιαθωτοί σκλάβοι.

Εναντιωνόμαστε στα μέτρα απαξίωσης της ζωής και της εργασιακής δύναμης όλων των εργαζόμενων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και την κλιμάκωση της μνημονιακής επίθεσης από την πλευρά του κεφαλαίου και του πολιτικού του προσωπικού το οποίο επιχειρεί να υπερβεί την κρίση απομονώντας μας.

Στόχος η τσέπη των ασθενών

Τι γίνεται όταν μπαίνει πλαφόν στη συνταγογράφηση των γιατρών; Μια μερίδα ασθενών αναγκάζεται να πληρώσει τα φάρμακα από την τσέπη της.

Τι θα γίνει με το πλαφόν στις εξετάσεις; Μια μερίδα ασθενών θα αναγκάζεται να πληρώνει τις εξετάσεις από την τσέπη της.

Τι στέκεται πρώτο στην ιεράρχηση των αξιών που καθορίζουν την πολιτική υγείας του ελληνικού κράτους; Μην βιαστείτε να απαντήσετε «η υγεία των πολιτών», γιατί πρώτο στην ιεραρχική κλίμακα είναι το σύνολο των δαπανών υγείας που συμφώνησε η κυβέρνηση με την τρόικα.

Πώς καθορίστηκε αυτό το επίπεδο; Διά της ανωτάτης μπακαλικής. Πρώτα αποφάσισαν ποια θα είναι η συνολική περικοπή κρατικών δαπανών. Μετά έβαλαν κάτω τις διάφορες κατηγορίες δαπανών και κατέληξαν ότι για την υγεία αυτές δεν πρέπει να ξεπεράσουν ένα ποσό κάτω από το μισό των προηγούμενων ετών.

Κι αν το νούμερο που καθορίστηκε διά της ανωτάτης μπακαλικής δεν φτάνει για να καλυφθούν οι προγματικές ανάγκες των ασθενών; Τόσο το χειρότερο για τους ασθενείς. Ο, τι ξεφύγει από το νούμερο που συμφωνήθηκε με την τρόικα θα πρέπει να το πληρώνουν από την τσέπη τους.

Για τις διαγνωστικές εξετάσεις κυβέρνηση και τρόικα όρισαν ότι η δαπάνη του ΕΟΠΥΥ για το 2014 δεν πρέπει να ξεπεράσει τα 300 εκατ. ευρώ. Φτάνουν; Αδιάφορο! Το 2009, ας πούμε, η δαπάνη ήταν γύρω στα 800 εκατ. ευρώ. Και τότε το ΙΚΑ έκανε την πλειοψηφία των εξετάσεων στα δικά του πολυϊατρεία, που ούτε εί-

χαν κλείσει ούτε είχαν οδηγηθεί σκόπιμα σε κατάσταση διάλυσης. Το 2013, με τα πρώην πολυϊατρεία του ΙΚΑ σε κατάσταση διάλυσης, αλλά ακόμη σε λειτουργία, ο ΕΟΠΥΥ κλήθηκε να πληρώσει στον ιδιωτικό τομέα περίπου 650 εκατ. ευρώ. Πλήρωσε περίπου τα μισά και τα υπόλοιπα τα επεβαλέως υποχρεωτική έκπτωση (τα περιβόλτα clawback και rebates). Φόρτωσε, δηλαδή, την υπέρβαση του κόστους στους ιδιώτες, που δεν είναι ολοι ίδιοι. Υπάρχουν οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, υπάρχουν και τα ατομικά ιδιωτικά ιατρεία.

Γράφονται εξετάσεις-μαϊμού, γαργανγίζει υστερικά ο τηλεπλασίε. Και «στορχώνει» στοιχεία στα παπαγαλάκια, για να τον δικαιώσουν με την αρθρογραφία τους. Δεν αμφιβάλλουμε ότι γράφονται εξετάσεις-μαϊμού και εξετάσεις αχρείαστες. Στο βασιλείο του καπιταλισμού βασιλεύει η κομπίνα και η ρεμούλα. Ποιοι είναι οι ύποπτοι για κομπίνες; Τα μεγάλα διαγνωστικά κέντρα των καπιταλιστών της Ηγείας. Μ' αυτούς τους καπιταλιστές, όμως, ο τηλεπλασίε το βρίσκει μια χαρά και από κοινού «θάβουν» τα ατομικά ιατρεία.

Επί μία βδομάδα ο τηλεπλασίε παζάρευε με τους ιδιώτες της υγείας. Την Τρίτη κατέληξαν σε μια συμφωνία, το ακριβές περιεχόμενο της οποίας δεν το γνωρίζουμε. Προσφανώς πρόκειται για ένα συμβιβασμό μεταξύ τους, ο οποίος όμως αφήνει έξω τους ασθενείς, την υγεία τους και την τσέπη τους.

Ο ΠΙΣ ζητούσε να καθορίστει πλαφόν ανά πάροχο, σε μια προσπάθεια να εξασφαλίσει μια ελάχιστη πίτα για τους γιατρούς με τα προσωπικά εργαστήρια, που αποτελούν μέ-

ρος της εκλογικής πελατείας του. Οι εκπρόσωποι των μεγάλων «μαγαζιών» δεν ήθελαν να το ακούσουν. Το χαρακτήριζαν... σοβιετοποίηση, διότι εμποδίζει τον ανταγωνισμό και την πρόοδο των δυναμικών επιχειρήσεων του κλάδου. Τους εμποδίζει, δηλαδή, να εξαφανίσουν σηγά-σηγά τα ατομικά ιατρεία και να μαζέψουν όλο το «χαρτί».

Όλοι μαζί, ατομικά εργαστήρια και κέντρα, ζήτησαν να μην ισχύσει το clawback για την υπέρβαση του πλαφόν (να μην αναγκάζονται δηλαδή να επιστρέψουν στον πελάτη ΕΟΠΥΥ μέρος της υπέρβασης του πλαφόν), αλλά να γίνει ότι γίνεται με το πλαφόν στον αριθμό των εξετάσεων που κάνουν οι ιδιώτες γιατροί όλων των ειδικοτήτων. Δηλαδή, όταν το εργαστήριο ζετερνά το πλαφόν, να πληρώνει ο ασθενής από την τσέπη του. Η κυβέρνηση δεν ήθελε ούτε ν' ακούσει για κάπι τέτοιο, γιατί θα ξεσκύνουνταν οι ασθενείς. Την τελευταία βδομάδα ο τηλεπλασίε, ο οποίος εμφανιζόταν αντίθετος σε κάτι τέτοιο, έλεγε πως δεν έχει αντίρρηση αν συμφωνήσουν όλοι.

Ακούστηκαν και άλλα τεράτωδη από τον τηλεπλασίε τις προηγούμενες μέρες. Ζήτησε από τους εργαστηριακούς γιατρούς (με ατομικά ιατρεία ή στα μεγάλα «μαγαζιά») να κρίνουν ποια παραπεμπτικά για εξετάσεις είναι σωστά και ποια όχι! Δηλαδή, να κρίνει ο εργαστηριακός γιατρός αν η εξέταση αίματος που ζήτησε ο παθολόγος ή η αξονική τομογραφία που ζήτησε ο ορθοπεδικός ή το τεστ κόπωσης που ζήτησε ο καρδιολόγος είναι σωστό να γίνει ή δεν πρέπει να γίνει!

Απ' όσα ακούστηκαν μετά τη συμφωνία, συμφώνησαν σε

πλαφόν ανά πάροχο και χρέωση του ασθενή που θα πάει για εξέταση όταν ο γιατρός ή το διαγνωστικό κέντρο έχει ξεπέρασε το πλαφόν. Συμφώνησαν, ακόμη, ότι ο ΠΙΣ θα εποιηθεί κάποια πρωτόκολλα, η μη τήρηση των οποίων θα επιτρέπει στο εργαστήριο να μην εκτελέσει μια παραγγελία για διαγνωστική εξέταση.

Το μόνο χειροπιαστό, δηλαδή, είναι ότι οι ασθενείς θα βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, όταν ένα εργαστήριο έχει πάσει το πλαφόν του. Αν το πρόβλημα είναι οι εξετάσεις-μαϊμού και οι αχρείαστες εξετάσεις, όπως λέει ο τηλεπλασίε, τότε το πρόβλημα δε λύθηκε. Οι (υποτιθέμενες ή πραγματικές) αχρείαστες εξετάσεις θα γίνονται, με τη διαφορά ότι το ποσό πάνω από το συμφωνημένο με την τρόικα πλαφόν θα το πληρώνουν οι ασθενείς από την τσέπη τους!

Γιατί γίνονται (αν γίνονται) αχρείαστες εξετάσεις; Γιατί υπάρχουν «μαγαζιά» που θέλουν να κονομήσουν και συνεργάζονται με γιατρούς για να γράφουν εξετάσεις. Πώς θα μπορούσε να εξαφανιστεί αυτό το πρόβλημα; Αν δεν υπήρχαν ιδιώτες που θέλουν να κονομήσουν. Αν όλες οι εργαστηριακές εξετάσεις των ασφαλιστικών ταμείων γίνονταν σε κρατικά εργαστήρια (των πολυϊατρείων και των νοσοκομείων). Η συγκυβέρνηση, όμως, όχι μόνο δεν φρόντισε να αναπτύξει τη δυνατότητα αυτή, αλλά αντίθετα μετέτρεψε τον ΕΟΠΥΥ σε ασφαλιστική εταιρία, απαγορεύοντάς του να παρέχει υπηρεσίες υγείας. Διέλυσε τα πολυϊατρεία και έστειλε όλη τη δουλειά στους ιδιώτες, οι οποίοι θα κονομάνε στις πλάτες του ΕΟΠΥΥ και ατομικά του κάθε ασφαλισμένου.

■ Κυπριακό

Οι Αμερικανοί κάνουν όλο το παιχνίδι

Πενήντα δύο χρόνια, από την εποχή που ο Λίντον Τζόνσον ήταν αντιπρόεδρος του Κένεντι, είχε να επισκεφτεί αμερικανός αντιπρόεδρος την Κύπρο. Ετσι, ο Τζο Μπάιντεν, που θα επισκεφτεί τη Λευκωσία το διήμερο 21-22 Μάρτη, αναμένεται μετά βασικών και κλάδων. Ο Κασουλίδης ήδη μετέβη στην Ουασινγκτον και συναντήθηκε με τον Κέρι, για να πάρει «γραμμή» τι ακριβώς ζητούν οι Αμερικανοί.

Είναι φανερό ότι η διοίκηση Ομπάμα ρίχνει το βάρος της στην προώθηση του νέου «σχεδίου Ανάν», στην προσπάθειά της να κλείσει διάφορα ανοιχτά μέτωπα στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, ώστε να ισχυροποιήσει τον ελεγχό της στην περιοχή που έχει ιδιαίτερη σημασία για τον ελεγχό και των πηγών και των δικτύων μεταφοράς φυσικού αέριου από τις νέες πηγές που μπαίνουν σηγά-σηγά σε εικετάλλευση.

Οι Αμερικανοί βάζουν σε πρώτη φάση μπροστά ένα σχέδιο Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης, μετοξύ των οποίων περιλαμβάνονται και την επιστροφή της Αμφιχώστου. Προτίνουν τη σύσταση διεθνούς επιτροπής εμπειρογνωμόνων, η οποία θα πάει στην πόλη-φόρτασμα για να καταγράψει την κατάσταση και να προτείνει σχέδιο ανοικοδόμησή της. Δεδομένου ότι ο αμερικανός πρεσβευτής στη Λευκωσία μιλήσε ανοιχτά γ' αυτό το θέμα, σε συνέντευξή του που δημοσιεύτηκε στις 11 Μάρτη, πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι ο Μπάιντεν θα κάνει ανακοινώσεις κατά την παραμονή του στη Λευκωσία. Κοτζάμ αμερικανός αντιπρόεδρος δεν μπορεί να τάξει στην Κύπρο για τουρισμό, πρέπει να ανακοινώσει και κάτι συγκεκριμένο, έχοντας (για την ακρίβεια επιβάλλοντας) τη σύμφωνη γνώμη των δύο πλευρών στο νησί.

Η πλάκα είναι πως την επίσκεψη Μπάιντεν δεν δημοσιοποιήσε η κυπριακή κυβέρνηση, αλλά ο τουρκοκύπριος γρετης Ντερβίς Ερογλου, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «λαμπτέρ Τουρκ». Ο Ερογλου κατηγόρησε τους Αμερικανούς ότι πρωθυπουργού τα συμφέροντα των Ελληνοκυπρίων και δήλωσε πως ο Μπάιντεν πηγαίνει στην Κύπρο για να ασκήσει πιέσεις, διότι οι Αμερικανοί θέλουν να είναι αυτοί οι ρυθμιστές, ώστε να εκμεταλλευτούν το φυσικό αέριο της Ανατολικής Μεσογείου.

Δεν ανέμενε κανείς διαφορετική αντίδραση από τον Ερογλου, ο οποίος έπειτε να βγει μπροστά μιλώντας για λογαριασμό της Τουρκίας. Με την επίσκεψή του ο Μπάιντεν «νομιμοποιεί» την Κυπριακή κυβέρνηση και ο

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδοί! Οχι πια στα τέσσερα.

Η διαφωνία μας δεν είναι στη δήλωση του Δημήτρη Κουτσούμπα («πόλος αστικής διαχείρισης ο ΣυΡΙΖΑ»), αλλά στο επεκείνα... Οπως λέει και η λαϊκή μούσα

Μιλάνε όλοι, Κωνσταντή, μιλάς κι εσύ καημένε.
Σύρε στον ασπροπόταμο και διπλοκαθρεφτίσου.

Τι βίτσιο κι αυτό να ξεφυλλίζεις την ειδήσεογραφία. Ξευτιλίζεσαι! Ομως, ουδείς άσφαλτος (εκ του στερητικού «α» και του «σφάλλω» που μόνο το διανοητικό βάθος μιας λαϊδής Αντζέλα δα μπορούσε να συλλάβει). Το πρώτο που βρίσκει κανείς, είναι χίλιοι λόγοι για να σκίσει τα ρούχα του ή να γελάσει μέχρι δακρύων (ανάλογα τη δέση ή τη διάδεση).

Σαν κάτσεις και ασχοληθείς μ' αυτήν τη χαθούζα
είναι για να τρελαίνεσαι και τα βουνά να παίρνεις
όχι όμως για να κρυφτείς ή επειδή κουφάδ'κες
μα για να βγεις σ' αντάρτικο, γιατί δεν πάει άλλο.

Αλίευμα πρώτο,

που αντιγράφουμε από κεντρικά μέσα εξημέρωσης: «Δηλώνοντας ότι δα ψηφίσει Νέα Δημοκρατία ή Ποτάμι, ο Θεόδωρος Πάγκαλος ξαναχτύπησε με χυδαίους χαρακτηρισμούς στο Βήμα ΦΜ. Χαρακτήρισε ως "νούμερο" το ιστορικό στέλεχος της αριστεράς και υποψήφιο ευρωβουλευτή Μανώλη Γλέζο, λέγοντας συγκεκριμένα πως δε μπορεί τον άλλον που είναι "νούμερο", που δε μπορεί να μπει στο αεροπλάνο και να τον βάζουμε επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου. Σαν να μην έφτανε αυτό, ο Θεόδωρος Πάγκαλος κατηγόρησε την υποψήφια για την Περιφέρεια Ρέα Δούρου ότι παραδιάζει "κτηνωδώς" τις διατάξεις της προεκλογικής εκστρατείας καλλώντας παντού αφίσες με "η βρωμερή της φάτσα". Θέλω να ολοκληρωθεί η εκστρατεία της κ. Δούρου. Να δούμε ολόσωμη φωτογραφία με μπικίνι. Να δούμε τι ψηφίζουμε. Όλα τα κορμιά στην πίστα", είπε χαρακτηριστικά ο κ. Πάγκαλος».

Μη τις ζηλεύεις Θράσο μου τις εύμορφες τις κόρες.

Κι αν τις ζηλεύεις μη το λες. Κι αν λες βούτα τη γλώσσα λιγάκι μέσα στο μυαλό [αν σου 'μεινε ένα δράμι].

Μα παιζει να μη νοιάζεσαι πια. Δεκτό και τούτο.

Ως δεύτερο αλίευμα έρχεται ένα «μεμονωμένο περιστατικό». Αντιγράφουμε μερικά ενδιαφέροντα τμήματα του ρεπορτάζ: «Στα χέρια των ανδρών του οργανωμένου εγκλήματος έπεισε αστυνομικός της Κρατικής Ασφάλειας, ο οποίος όπως διαπιστώθηκε, πρωθυπότιμος στην πορνεία μέσω διαδικτύου τη... σύζυγό του, μία φίλη της και ακόμη μία γυναίκα (...). Οι αστυνομικοί διαπίστωσαν αφενός ότι ο σωματεύμπορος ήταν συνάδελφός τους και αφετέρου πως η γυναίκα που είχαν πάσιε να εκδίδεται δεν ήταν άλλη από τη... σύζυγό του! Πάντως, πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, ο αστυνομικός κατά το παρελόν πυρετούσε στον ευρύτερο κύκλο ομάδας αστυνομικών που μεριμνούσε για την ασφάλεια του πρώην υπουργού Δημόσιας Τάξης Βύρωνα Πολύδωρα». Τρίζουν οι ακρογωνιαίοι λίθοι του πραιτορίου, αλλά μην ανησυχείτε. Πάει, πέρασε ήδη.

Σαφώς και σηκώνει πολλή συζήτηση, αλλά ας το έχουμε έτσι γενικά κατά νου: «Ένας λαός που εκλέγει διεφδαρμένους, κλέφτες, προδότες και απατεώνες, δεν είναι δύμα. Είναι συνεργός τους» (George Orwell).

Σαν έρδουν και σου συστηδούν, όλους να τους τραπάρεις μην αποπαίρνεις τα παιδιά που για κουκιά γυρνάνε

και μπρος στην κάλπη αν σταδείς, όλους να τους ψηφίσεις.

Πάρε μεγάλο φάκελο, στρίμωξ τους όλους μέσα ρίξε και ένα φτύσιμο καλά για να κολλήσει

και πάτα, σάλτα πάνω του, σπρώχνε και χοροπίδα για να χωρέσουν όλοι τους στης κούτας τη σχισμάδα.

Τι καλοί που είναι όλοι τους! Μας δυμήδηκαν, μας μιλούν, στέλνουν μηνύματα. Ακόμη κι αυτοί που μας έχουν καταφανώς χειρισμένους σ' όλο τον υπόλοιπο βίο τους. Μας δυμήδηκαν όχι μόνο γνωστοί αλλά και άγνωστοι! Από κάθε γωνιά της Ελλάδας! Υπάρχουν όμως και οι άλλοι, σ' αυτούς δέλουμε -και αξίζει- να σταδιύμε: εκείνοι που μας έχουν χειρισμένους ακόμη και τώρα. Ιωσής είσι τα καταφέρουν να μας ισοφαρίσουν...

«Ο ολοκληρωτισμός που ακολουθεί τις συστηματικές κρίσεις, έρχεται και νικά μόνο ενώ απουσιάζουν τα επαναστατικά κινήματα που δια τον πολεμήσουν. Και τα επαναστατικά κινήματα δεν μπορούμε να περιμένουμε την κοινωνία να τα δημιουργήσει. Αν δεν τα συγκροτήσουν οι επαναστάτες δεν δια το κάνει κανείς» (Νίκος Μαζιώτης).

Kokkinoskoufita

■ Θεσσαλονίκη - Εκθεση Βιβλίου**Η «Δικτύωση» χάλασε τη σιωνιστική φιέστα**

Οργιο σιωνιστικής προπαγάνδας στη Θεσσαλονίκη εδώ και καιρό. Συντονισμένα τις τελευταίες μέρες και πάντα με χρηματοδότηση της σιωνιστικής πρεσβείας. Στο ΑΠΘ ο πρύτανης εγκαίνιασε έργο στη μνήμη των εκτελεσμένων εβραίων (παρουσία του σιωνιστή πρέσβη) και λίγο πιο πέρα η φετινή Διεθνής Εκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης είχε ως τιμώμενη χώρα το Ισραήλ, με πλήθος εκδηλώσεων, με τη συμμετοχή ελλήνων λογοτεχνών. Όλες ήταν χρηματοδοτούμενες από τη σιωνιστική πρεσβεία.

Η Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση αποφάσισε να τους χαλάσει τα σχέδια. Γι' αυτό, το απόγευμα των εγκαινίων ανήρτησε στις εισόδους της έκθεσης πανό, πέταξε τρικάκια και τα μέλη της μοίραζαν στους επισκέπτες της έκθεσης το κείμενο που δημοσιεύουμε στη διπλανή σελίδα.

Η κινητοποίηση της αστυνομίας ήταν μεγάλη και άμεση. Σε κάθε συμμετέχοντα στην παρέμβαση της Δικτύωσης αναλογούσαν τρεις με τέσσερις μπάτσοι και ασφαλίτες. Στο κτήριο 13, όπου βρισκόταν το περίπτερο του Ισραήλ, η παρουσία των μπράβων της Μοσαντόν ήταν τέτοια που ενόχλησε επισκέπτες και εκθέτες. Οι έλληνες ασφαλίτες έφτασαν στο σημείο να προσάγουν σε αστυνομικό τμήμα επισκέπτη της έκθεσης που αγόρασε αφίσα με το γνωστό σκίτσο του Μαγικόφρου με μια

σφαίρα σε περιδίνηση! Εκαναν έλεγχο ταυτότητας σε επισκέπτες που αναζήτησαν την εκδήλωση με την ομιλία του σιωνιστή πρέσβη. Ξέρουν, βλέπετε, ότι ο ελληνικός λαός τρέφει αδελφικά αισθήματα για τον παλαιστινιακό λαό και σε κάθε ευκαιρία μπορεί να τα δείξει.

Την επομένη προτίμησαν να ματαιώσουν ξαφνικά το πρόγραμμα παπισμένο στρογγυλό τρα-

Τα μέλη της Δικτύωσης κατά τις παρεμβάσεις τους είχαν την ευκαιρία να το διαπιστώσουν αυτό. Πολλοί επισκέπτες εξέφρασαν την αντίθεσή τους στον ορισμό του Ισραήλ ως τιμώμενης χώρας και στην έντονη παρουσία κάθε ειδούς αιστυνομίας στη διάρκεια μιας πολιτιστικής διοργάνωσης.

Οι άξονες όλων των εκδηλώσεων για την τιμώμενη χώρα, που διοργανώτης τους ήταν η πρεσβεία του Ισραήλ, ήταν οι εξής: α) η κουλτούρα των εβραίων και οι δεσμοί με τη γη που ισχυρίζονται ότι τους ανήκει, β) η σπέκουλα με τους διωγμούς των εβραίων στη διάρκεια της ναζιστικής λαϊκότητας στην Ευρώπη, γ) η συνεργασία του ελληνικού κράτους με αυτό του Ισραήλ σε πολλούς τομείς και τα κέρδη που δήθεν προκύπτουν για τους λαούς.

Για να περάσει αυτή η προπαγάνδα επιστρέψει στους λεγόμενους «προοδευτικούς διανοούμενους» του σιωνιστικού μορφώματος, τους οποίους πλαισίωναν έλληνες ομότεχνοι τους, χωρίς να ντραπούν για το ρόλο που έπαιξαν.

Είναι φανερό ότι το Ισραήλ ξοδεύει πάρα πολλά χρήματα για την εικόνα του. Ετοιμηνεύεται η προτίμηση εκδοτών σε βιβλία αφεστά στη σιωνιστική πρεσβεία και φαινόμενα όπως η διάθεση δωρεάν αεροπορικών εισιτηρίων για τουρισμό στο Ισραήλ με τη συνεργασία της Αρεγαν.

Ο Γιωργάκης και οι... ντομάτες

Τι μπορεί να ενώνει τον Γιωργάκη Παπανδρέου, τους παραγωγούς ζαρζαβατικών της Κρήτης, μια ολλανδική εταιρία τυποποιίσης, τον Σαρκοζί και τη Μέρκελ; Η απάντηση είναι ότι τους ενώνουν οι σχέσεις εξάρτησης μιας εξαρτημένης χώρας με τις ιμπεριαλιστικές χώρες.

Στην Κρήτη ανακάλυψαν ότι ένα κρουαζιερόπλοιο που έπιασε στο Ηράκλειο διέθετε στους επιβάτες του κηπευτικά που παράγονται στην Κρήτη, τυποποιούνται, όμως, συσκευάζονται κ

Στις ΓΕΦΥΡΕΣ, κάτω από την ΕΛΙΑ, ΣΥΡΙΖΑ στο ΠΟΤΑΜΙ...

Την περασμένη βδομάδα ασχολήθηκαμε με τα επεισόδια ανάμεσα στους οπαδούς του Παναθηναϊκού και του ΠΑΟΚ στο γήπεδο της Λεωφόρου, που στρατιώτασάρισαν την επικοινωνιακή προσπάθεια των Αλαφούζου - Σοββίδη, να δεξιούν ότι πρεσβεύουν κάτι το διαφορετικό στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Σήμερα θα σχολιάσουμε δυο γεγονότα που δείχνουν μια άλλη πτυχή του ποδοσφαίρου.

Θα ξεκινήσουμε από το πάρτι που έστησαν στις Αρχάνες Ηρακλείου Κρήτης, οι οπαδοί της Δόξας Βύρωνα. Ογδόντα οπαδοί της αθηναϊκής ομάδας κατέβηκαν στην Κρήτη για να υποστηρίξουν την ομάδα τους, κόντρα στον Γιούχτα, στον πιο κρίσιμο αγώνα της σεζόν, αφού από το αποτέλεσμα θα κρινόταν η παραμονή της Δόξας στη Γ' Εθνική. Οι Βυρωνιώτες ταξίδεψαν με το πλοίο από τον Πειραιά και έφτασαν αρκετά νωρίς στις Αρχάνες, ήπιαν τις ρακές τους στα καφενεία της πλατείας των Αρχανών και έδωσαν το «στήμα» τους υποστηρίζοντας την ομάδα τους, χωρίς να υπάρξουν αντεγκλήσεις με τους κατοίκους της περιοχής. Μία και μοναδική εστία έντασης υπήρξε στο ημίχρονο, όταν τα ΜΑΤ, με αφορμή κάποιες λεκτικές αντεγκλήσεις ανάμεσα στους οπαδούς των δυο ομάδων, την «έπεσαν» στους Βυρωνιώτες, με αποτέλεσμα για κάμπτοσα λεπτά να υπάρχει ένταση και επεισόδια στην εξέδρα. Η ένταση αποκλιμακώθηκε μετά από προσπάθειες των παραγόντων των δυο ομάδων και των οπαδών του Γιούχτα, οι μπάτσοι αποσύρθηκαν από την εξέδρα και το παιχνίδι συνεχίστηκε κανονικά.

Από τις Αρχάνες πηγαίνουμε στη Σκωτία, στο τελευταίο παιχνίδι του Γιώργου Σαμαρά με τη φανέλα της Σελτικ, ο οποίος έχει δημιουργήσει μια ιδιαίτερη σχέση με τους οπαδούς των «Καθολικών». Ο διεθνής ποδοσφαιριστής έκανε το γύρο του θριάμβου για την κατάκτηση του πρωταθλήματος, έχοντας στην αγκαλιά του το νεαρό οπαδό της Σελτικ Τζέι Μπίτι, που πάσχει από το σύνδρομο down. Ο πιτσιρικάς είναι φανατικός οπαδός της ομάδας και στο παρελθόν έχει βρεθεί τόσο σε προπονήσεις όσο και στο πούλμαν της ομάδας και είναι σήμουρο ότι έζησε μια από τις ομοφρότερες μέρες της ζωής του. Αρχικά, ο προπονητής της Σελτικ, Νίλ Λένον, έδωσε το μετάλλιο του στον μικρό Τζέι που βρισκόταν στην πρώτη σειρά της εξέδρας στην αγκαλιά του πατέρα του και πανηγύριζε για την κατάκτηση του τίτλου και στη συνέχεια ο Γιώργος Σαμαράς τον πήρε στην αγκαλιά του και έκαναν μαζί το γύρο του θριάμβου, με τους οπαδούς της Σελτικ να τους αποθεώνουν.

Τελικά, ο Γιούχτας κατάφερε να φτάσει στη νίκη με 2-1, αποτέλεσμα που σήμαινε τον υποβιβασμό της αθηναϊκής ομάδας στην τοπική κατηγορία. Και τότε άρχισε το πάρτι στην εξέδρα. Οι οπαδοί της Δόξας συνέχισαν να τραγουδούν και να φωνάζουν συνθήματα υπέρ της ομάδας τους για αρκετή ώρα μετά τη λήξη της αναμέτρησης, δίνοντας την εντύπωση σε κάποιον που δεν γνώριζε τι είχε συμβεί ότι πανηγύριζαν για μια μεγάλη επιτυχία. Με τον τρόπο αυτό αναγνώρισαν την προσπάθεια που

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

έκαναν
οι παί-

χτες της Δόξας και η επιτροπή σωτηρίας που είχε αναλάβει το ρόλο της διοίκησης, προκειμένου να παραμείνει η ομάδα στην κατηγορία.

Πριν μερικά χρόνια, οι οπαδοί του Αστέρα Εξαρχείων είχαν γιορτάσει με ψήσιμο αρνιών και γλέντι τον υποβιβασμό της ομάδας τους στη τρίτη τοπική κατηγορία της Αθήνας. Την περασμένη Κυριακή οι βυρωνιώτες οπαδοί έστησαν το δικό τους πάρτι στις Αρχάνες, «πανηγυρίζοντας» τον υποβιβασμό της ομάδας τους. Το άθλημα που λέγεται ποδόσφαιρο και οι συγκινήσεις που προσφέρουν οι ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές πρόβαλαν σε όλο το μεγαλείο τους, σε απόδυτη αντίθεση με τις συγκρούσεις ανάμεσα στους ιδιωτικούς στρατούς που έχουν δημιουργήσει οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες των «μεγάλων» ομάδων προκειμένου να πρωθεύουν τα επιχειρηματικά τους σχέδια.

Από τις Αρχάνες πηγαίνουμε στη Σκωτία, στο τελευταίο παιχνίδι του Γιώργου Σαμαρά με τη φανέλα της Σελτικ, ο οποίος έχει δημιουργήσει μια ιδιαίτερη σχέση με τους οπαδούς των «Καθολικών». Ο διεθνής ποδοσφαιριστής έκανε το γύρο του θριάμβου για την κατάκτηση του πρωταθλήματος, έχοντας στην αγκαλιά του το νεαρό οπαδό της Σελτικ Τζέι Μπίτι, που πάσχει από το σύνδρομο down. Ο πιτσιρικάς είναι φανατικός οπαδός της ομάδας και στο παρελθόν έχει βρεθεί τόσο σε προπονήσεις όσο και στο πούλμαν της ομάδας και είναι σήμουρο ότι έζησε μια από τις ομοφρότερες μέρες της ζωής του. Αρχικά, ο προπονητής της Σελτικ, Νίλ Λένον, έδωσε το μετάλλιο του στον μικρό Τζέι που βρισκόταν στην πρώτη σειρά της εξέδρας στην αγκαλιά του πατέρα του και πανηγύριζε για την κατάκτηση του τίτλου και στη συνέχεια ο Γιώργος Σαμαράς τον πήρε στην αγκαλιά του και έκαναν μαζί το γύρο του θριάμβου, με τους οπαδούς της Σελτικ να τους αποθεώνουν.

Το σχετικό βίντεο που κάνει θραύση στο διαδίκτυο δείχνει ποσό συγκλονιστικές ήτοντας οι στιγμές που έζησαν, οπαδός και παίκτης. Ο μικρός Τζέι δείχνει να μην έχει συνειδητοποιήσει τι του συμβαίνει να

και «αφήνεται»
ευτυχισμένος στην
αγκαλιά του ινδάλμα-
τός του, πλέοντας σε
πελάγη ευτυχίας. Την
ίδια στιγμή, στο πρό-
σωπο και στις αντιδρά-
σεις του Σαμαρά φαίνονται
τα έντονα συναισθήματα της
χαράς, της στοργής, της συ-
γκίνησης και της δύναμης, τα
οποία αποτυπώνονται σε
ένα μεγάλο χαμόγελο προς
τον πιτσιρικά που κρατά
στην αγκαλιά του. Ιδιαίτερα
δυνατές στιγμές που γίνονται
ολόενα και πιο σπάνιες στο
ποδόσφαιρο από τη στιγμή
που το λαϊκότερο των αθλη-
μάτων έχει μπει στην ακραία
επιφελματοποίησή του.

Θα κλείσουμε με ένα θέμα που θα μπορούσε να είναι και στις πολιτικές στήλες της «Κ». Σύσσωμη η αθλητική «οικογένεια» της ΑΕΚ, παραβρέθηκε στην εκδήλωση του Ηλία Ατματζίδη, ο οποίος κατεβαίνει ως υποψήφιος περιφερειακός σύμβουλος με τον Γιάννη Σγουρό. Στο περιθώριο της εκδήλωσης, ο επιστημονικός προσκεκλημένος και ισχυρός άνδρας της ΑΕΚ Δημήτρης Μελισσανίδης δεσμεύτηκε ότι σύντομα θα ξεκινήσουν τα έργα για την ανέγερση της «Αγια-Σοφιάς» και το όνειρο των απανταχού ΑΕΚ-τζέδων θα γίνει πραγματικότητα το νέο γήπεδο της ΑΕΚ, που αποτελεί αυτή τη στιγμή ένα από τα βασικά επιχειρηματικά σχέδια του. Οπως εξελίσσεται η μάχη στην περιφέρεια Αττικής, το πολιτικό συμπέρασμα που μπορεί να βγει είναι ότι αν τελικά εκλεγεί ο Γιάννης Σγουρός το βράδυ της Κυριακής, το χρώμα που θα έχουν δίπλα στο όνομά του θα πρέπει να είναι το κιτρινόμαυρο της ΑΕΚ και όχι το πράσινο της Ελιάς και του ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, όσα στελέχη του Σγουρού βγαίνουν στα τηλεοπτικά πάνελ αποκηρύσσουν μετά βδελυγμάτων το ΠΑΣΟΚίκο τους παρελθόν και δηλώνουν ότι το Φιρδελτίο τους δεν έχει επίσημα κανένα κομματικό χρίσμα, κάνουν όμως ότι μπορούν για να δεξιούν ότι έχουν τη στήριξη του Μελισσανίδη και της ΑΕΚ.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Η στήλη, ως είθισται, θα δώσει «γραμμή» για τις εκλογές. Δηλώνει ότι τόσο την πρώτη όσο και τη δεύτερη πρωτότυπη της ΑΕΚ στη Νέα Φιλαδέλφεια. Συμμετέχω, λοιπόν, και ζητώ από όλους σας να

■ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΑΓΙΟΑΝΤΕ

Ο σωσίας

Ο ρίτσαρντ Αγιοάντε εμπνέεται και χρησιμοποιεί σαν πρώτη ύλη την ομότιτλη νεανική νουβέλα του Φίοντορ Ντοστογιέφσκι. Ο Σάιμον Τζέιμς (ως άλλος Γκολιάτκιν) δουλεύει ως υπάλληλος σε μια πολυεθνική εταιρία. Αποτελεί εκείνη την περίπτωση ανθρώπου που θεωρείται όχρηστος και περνά εντελώς απαρατήρητος. Ούτε ο θυρωρός στη δουλειά του δεν τον θυμάται. Η μονότονη ζωή του διαταράσσεται όταν έρχεται ένας νέος συνάδελφος στη δουλειά, ο Τζέιμς Σάιμον, ο οποίος εμφανιστικά είναι ίδιος με τον Σάιμον, όμως έχει όλα εκείνα τα χαρίσματα που λείπουν από τον ίδιο.

Ο Αγιοάντε δημιουργεί ένα ζοφερό και πνιγηρό περιβάλλον και εκεί φιλοξενεί μια αντίθεση. Από τη μια πλευρά ο άνθρωπος που αισθάνεται τις κοινωνικές απαιτήσεις της εποχής του και εναρμονίζεται με αυτές με μηχανική ακρίβεια και από την άλλη αυτός που αισθάνεται τις κοινωνικές επιταγές σαν μια θηλιά στο λαιμό. Στο τέλος είναι ο έρωτας που θα παίξει καταλυτικό ρόλο.

Πρωταγωνιστές της ταινίας δυο νέοι ηθοποιοί, ο Τζέσε Αϊζενμπεργκ (μας συστήματες της Ζούκερμπεργκ στο «The social network») και η Μίλα Βασικόφσκα («Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων»). Και οι δυο ερμηνεύουν πολύ καλά τους ρόλους τους, όμως ο Αϊζενμπεργκ που υποδύεται την παράσταση.

■ ΚΑΡΛΟ ΚΑΡΛΕΐ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

...του σιδερου/ του κάρβουνου/ και της ζόχαρης/ και του πυρφυρού χαλκού/ και της υφαντουργίας/ και του έρωτα/ και της καταπίεσης/ και της ζωής και δλης της βιομηχανίας/ και τ' ουρανού/ και της ερήμου/ και του γαλάζιου ακεανού/ και των θλιμένων πτοαμών/ και της οργισμένης γης/ και των πτολεων η μοίρα/ θ' αλλάξει ένα ξημέρωμα/ ένα ξημέρωμα στου σκοταδιού την άκρη/ όταν εκείνοι θα στηρίξουνε βαριά/ τα χέρια τους στο χώμα/ και θ' ανασηκωθούνε. (Ναζί Χίκμητ: «122 Ποιήματα», μετάφραση Αρη Δικταίου, 1985)

Με μία ΤΙΜΗΤΙΚΗ εξάρεση: Διεθ. Εκθ. Βιβλίων Θεο/νίκης, Ισορρόπη: τιμώμενη χώρα, Ελλάδα: κοιμάμενη χώρα (εκτός από αυτούς που αντιμετώπισαν μπάτσους και σιωνιστές, ΟΛΟΙ οι άλλοι, ΕΝΤΟΣ και ΕΚΤΟΣ έκθεσης έκαναν την πάπια....)

Καλά, ο Κριβίν ψηφίζει στην Ελλάδα;

Τσιπρας: Μαριονέζα του Μπαρόζο ο Σαμαράς (ένα ακόμα σαρδάμ...) Και γιατί όχι... μαγιονέζα του Μπαρόζο; (Ο Alexis αναλαμβάνει το αόλο του... μπαύκοβο...).

Η άνοιξη μας έφτασε/ εμπρός βήμα τοχύ/ μακριά από τα τμήματα/ να κάνουμ' αποχή...

Το χρέος είναι βιώσιμο; (ή, μας έχουν κάνει το βίο α-βίωτο; That's the question...)

Πάντα γελαστοί καὶ γελασμένοι (;

- ◆ ΑΠΟΤΙ φαίνεται ο Χάρυ Κλουν θα βγει τελικά χάρη... πλην (ένας σπαδός του).

◆ Ισραηλινή Κοινότητα Θεσ/νίκης, πρεσβεία Ισραήλ, Αεγαν: όλα τα καθόρματα δουλεύουνε μαζί.

◆ Παρεμπιπτόντως: την «τιμώμενη χώρα» τιμούν μέσω των εκδόσεών τους οι: Καστανιώτης, Ψυχογιός, Γαβ-ριηλίδης, Ο.Κ.εα-νίδα, Scripta, Περί(που)λους, Bar Julieanus, Police, Ke(d)r(o)s (ή Κέρδος), Χεστία (τ' ογγλικά μας χω-λαίνουν στην προφορά), Μεταίχ-μιο (Israel), Λιβάνη (στο Ισραήλ), Πατα-κει (με ειδικότητα εφαρ-μογής απολύσεων...) και Ο-έψ (νεται όταν πρόκειται για Πα-λαιοιστίνιους), με ιδιαίτερα αυξη-μένο ενδιαφέρον (μας) στη (συ-ριζιά) κ. Ελένη Τσεργόλε και την μετάφραση του βιβλίου του Αμός (που) ΟΖ(ει) «Κατά του φραντι-σμού»... Να την συγχαρούμε με τη γνωστή φράση «Άξιος ο μι-θόδος της» (ή οι μισθοί;).

◆ Τελικά ο Μητσάρας (όχι ο τύ-πος στις διαδιλλώσεις) ο Κου-τοούμπας είχε δίκιο: «Η Κίνα εί-ναι καπιταλιστική με Κ.Κ. στην κυβέρνηση» - Το ίδιο συμβαίνει και στην Κούβα: Καπιταλιστική χώρα με «Κ».Κ στην κυβέρνηση. Τα δε γομάρια οι βουλευτές της Asamblea ψήφισαν ΟΜΟΦΩΝΑ το νόμο-γιούργια στους εργαζό-μενους της χώρας. Και οποιοι-δήποτε -όντως- πέντε κρατού-μενοι αγωνιστές ΔΕΝ μπορούν να «ξεπλύνουν» -όχι γιατί οι ίδιοι το θέλουν... - τη σαπίλα του κα-πιταλισμού ΣΗΜΕΡΑ στην Κού-βα, λειτουργώντας επί του θυ-μικού...»

◆ Εβγήκεν «αντάρτης στο κλα-ρό» -κι ένοπλος...- ο Περισσός; Ρι-

ζοσπάστης, 13-5-14: «Σημα-δέψτε με ψήφο στο ΚΚΕ τον πραγματικό ένοχο ΕΕ και μονο-πάλια». Σημαδέψτε τον πραγ-ματικό ένοχο: όχι με σφαίρες -μη σπάσει το «Τζάμι» που λέγαμε... - αλλά με την... ηχηρή πορδή της... ψήφου. Τέτοια κατάντια... ◆ Απλό προεκλογικό φυλλάδιο το ΠΡΙΝ (11-5-14). Λεπτομέρεια: αν και φυλλάδιο, τιμάται 2 ευ-ρώ...

◆ ΑΝΤΑΡΣΥΑ: το απόλυτο τίπο-τα, με ολίγουν καθόλου (άραγε οι εσωανταρσιακές αντιθέσεις όσουν αφορά τις διεργασίες «συνιοτ-ποίησης» μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑς στον Σύριζα συνεχίζονται!);.

◆ «Απέργουν αύριο οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί» (902.gr, 13-5-14, ώρα 16:27). Σύμφωνοι. Η ΜΟ-ΝΗ δημοσιεύμένη ανακοίνωση είναι αυτή του... ΠΑΜΕ εκπαι-δευτικών. (Αδυναμίες...).

◆ Οταν ΠΟΛΙΤΙΚΑ πρόσωπα στέλνουν συλλυπητήρια (εν προ-κειμένω για το θάνατο του Μπά-μπη του Αγγιουράκη), αυτή η κί-νηση είναι κίνηση αβροφροσύνης στο πλαίσιο ενός κοινοβουλευτι-κού «σαβουσάρ βιβρ». Και ΔΕΝ έχει ΠΟΛΙΤΙΚΗ σημασία; Απορία διατυπώνουμε...

◆ 57 τον αριθμό ήταν οι συμμε-τέχοντες/ουσες στην προεκλογι-κή συγκέντρωση του Περισσού στις Σέρρες. Εάν αυτός ο αριθ-μός συνιστά «δυναμική προε-κλογική συγκέντρωση» (902.gr, 13-5-14, ώρα 23:36) μάλλον δεν κατανοούν την ρήση «μωραίνει ψήφος οι βούλεται απολέσαι»...

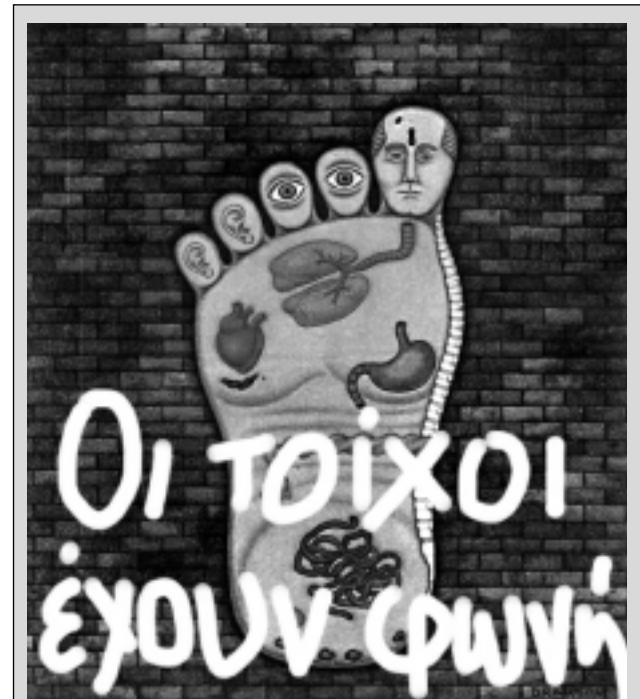
◆ Γιατί δεν μας εξέπληξε η σηγή του Ριζοσπάστη (11/5 και 13/5/2014) για την απεργία των διοικητικών του πανεπιστημίου;

στις μέχρι τώρα αναγνώσεις του. Θα λέγαμε ότι μάλλον πρόκειται για ένα γλυκανδάτο αποτέλεσμα. Ειδικά αν λάβουμε υπόψη και την αμήχανη ερμηνεία των δυο πολύ νεαρών πρωταγωνιστών, τότε μάλλον θα κάνουμε λόγο για μια αικόνη ανούσια και αδιάφορη εκδοχή της πιο διάσημης, ίσως, τραγωδίας.

TAINIOPAMA 2014

Για μια ακόμη φορά ο κινηματογράφος «Αστυ» διοργανώνει το «Ταινιόραφμα», ένα φεστιβάλ κινηματογράφου που διεξάγεται για πάνω από είκοσι χρόνια. Από τις 15 Μαΐου και για δύο μήνες θα προβάλλονται καθημερινά τρεις ταινίες που θα υπάρχουν σε μια θεματική ενότητα. 168 ταινίες από τις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα έως και σήμερα, ταινίες σταθμοί στην ιστορία του κινηματογράφου, ταινίες που αν κάποιος δεν έχει δει τώρα είναι μια καλή ευκαιρία. Μέχρι το επόμενο Σάββατο, το Ταινιόραφμα κάθε μέρα κάνει ένα μίνι αφιέρωμα σε μεγάλους σκηνοθέτες, όπως ο Γκοντάρ, ο Φελίνι, ο Αντονιόνι, ο Φασμπίντερ, ο Τριφόρ και ο Ντείβιντ Λιντς. Αναλυτικά το πρόγραμμα υπάρχει στο διαδίκτυο.

Ελένη Π.

- ◆ Μπάτσοι Eldorado και Χρυσή Αυγή - όλα τα καθόρματα δουλεύουνε μαζί (πανό)

Σπέκουλα πάγιαν να κάνουν οι νεοναζί καταφθάνοντας στην Ιερισσό για να... παρουσιάσουν τις θέσεις τους εναντίον της εξόρυξης χρυσού! Πεντέξι καραφλοειδή κατέφθασαν με δυο αυτοκίνητα, άραξαν σε κεντρική καφετέρια και περίμεναν ότι θα πλαικώσει... πελατεία. Οι Ιεριστιώτες, όμως, δεν τούμπησαν (όπως ο Σιφωνιός του Περισσού, που υποδέχτηκε με χειροκροτήματα τον Καστιδιάρη και τον Παναγιώταρο στην απέργια της Ελληνικής Χαλυβουργίας). Μαζεύτηκαν αγριεμένοι και άρχισαν τα συνθήματα («Εξω οι φασίστες απ' την Ιερισσό», «Άέρα, αέρα, να φύγει η χολέρα»), συνοδεύοντάς τα και από ορισμένα «γαλλικά» που δεν γράφονται. Οι νεοναζί κατάλαβαν ότι δεν τους πτάρνει, είχαν όμως και το φόβο ότι φεύγοντας μπορεί να φάνε και τίποτα «ψιλές». Φώναξαν τους μπάτσους και ο διοικητής εξασφάλισε την... αναίμακτη αποχώρησή τους, που έγινε υπό τον ήχο των συνθημάτων και των «γαλλικών». Στο Διαδίκτυο κυκλοφορούν σύντομα βίντεο από το περιστατικό και είναι προγματικά απόλαυση να βλέπεις κάτι Ξυρισμένες «ντουλάπές» να φεύγουν με σκυμμένο το κεφάλι, υπό την προστασία των μπάτσων. Πάντα τέτοια, παιδιά, εκεί στα μετερίζια της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής.

◆ Αρχίζουμε - 18 Μαΐου 2014 - Ψηφίζουμε για τη ζωή μας
- Ρένα Δούρου - Αττική - Δύναμη Ζωής (αφίσα)

Δεν μας εντυπωσίασαν τα συνθήματα. Θυμώσαμε με την αποτύπωση του Ζ, έτσι που να παραπέμπει στη γνωστή ταινία του Γαβρά για τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπτράκη, αλλά δεν το κάναμε θέμα. Σημειώσαμε τον καθαρά προσωποκεντρικό χαρακτήρα της καμπάνιας (η Δούρου και κανένας άλλος), αλλά έτσι παιζεται το παιχνίδι από τα αιστικά κόμματα εξουσίας, οπότε και πάλι δεν εντυπωσιαστήκαμε. Εκείνο που μας εντυπωσίσει είναι το όλο στήσιμο της αφίσας, που παραπέμπει σε σκυλάδικο. Διασχίζοντας κάθε πρωί μια μεγάλη λεωφόρο γρήγορης κυκλοφορίας, έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε τέτοιες αφίσες. Καθώς πηγαίνεις γρήγορα, στην αρχή εντοπίζεις μόνο το πρόσωπο της σκυλούς να σε κοιτάζει αινιγματικά, με τη φωτογραφία να έχει περάσει από διάφορα φίλτρα του photoshop ώστε να παραπέμπει στην αισθητική παλαιότερων δεκαετιών. Μόλις σταματήσεις στο φανάρι, εκτός από το όνομα της σκυλούς βλέπεις και το όνομα του... πολιτιστικό κέντρου στο οποίο εμφανίζεται. Έτσι ακριβώς, με ίδια κι απαραλλοχτή αισθητική, με μπόλικο κοντράστ, με το κραγιόν τονισμένο στα χειλή, με ύφος βαμπτ και βλέμμα αινιγματικό, είναι και η φωτογραφία της Δούρου στην εν λόγω αφίσα. Πάμε στοίχημα πως την έφτιαξαν διαφρημιστές που φτιάχνουν και τις αφίσες των πορτοκαλιστικών των σκυλόδρυσικων.

- ◆ Εξω η χιτλερική Ρωσία από την Ουκρανία - ΟΑΚΚΕ (σύνθημα με σπρέι στον Ταύρο)

Μπερδεύτηκε ο «πρόεδρος». Δεν του βγαίνει η εξίσωση, με τους ναζί στην κυβέρνηση της Ουκρανίας. Δεν κώλωσε όμως. Οταν τα γεγονότα δεν συμφωνούν με την «ανάλυση» του «προέδρου», τόσο το χειρότερο για τα γεγονότα! Πού να σφίξουνε κι οι ζέστες...

«Ολέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ο υποψήφιος των Σοσιαλδημοκρατών, Μάρτιν Σουλτς, είναι πολύ πιθανό να χρειαστεί τους ψήφους της Ευρωπαϊκής Αριστεράς για να εκλεγεί πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Τα ίδια όμως στέλχη υποστηρίζουν ότι "η στήριξη δεν πρόκειται να δοθεί, χωρίς να υπάρξει τέλος στην πολιτική λιτότητας στην Ευρώπη και στην Ελλάδα"» (Εφεύρων, 12.5.14).

Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχει στον κόσμο όλο ή πώς ο ΣΥ-

λία, ανάμεσα στους Σοσιαλδημοκράτες και τους Χριστιανοδημοκράτες. Το «πακέτο» θα περιλαμβάνει το διάδοχο του Μπαρόζο στην προεδρία της Κομισιόν, το διάδοχο του Ρομπάρι στην προεδρία της ΕΕ, το πρόσωπο που θα αναλάβει το «υπουργείο Εξωτερικών», που μάλλον θα είναι Βρετανός (η λαϊκή Αστον είναι πολύ «άγχρωμη» για το πάστο), το πρόσωπο που θα αναλάβει την προεδρία του Eurogroup, που πιθανόν να γίνει αποκλειστικής απασχόλησης και να μην αισκείται από κά-

■ Η Μέρκελ με τον Ολάντ θα επιπλέξουν το διάδοχο του Μπαρόζο

Παραμύθια για κάθε χρήση

ΠΙΖΑ παραμυθιάζει τον ελληνικό λαό. Τι λένε (ανωνύμως) τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ στην ημιεπίσημη εφημερίδα του κόμματος; Οτι ο Σουλτς θα χρειαστεί τις ψήφους της «Αριστεράς» για να εκλεγεί πρόεδρος της Κομισιόν, όμως η «Αριστερά» θα απαιτήσει να τεθεί τέρμα στη λιτότητα για να δώσει τις ψήφους της στον Σουλτς! Αρα, ψηφίστε «Αριστερά» (ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα), ώστε να εκλέξει όσο γίνεται περισσότερους ευρωβουλευτές και να υποχρεώσει τον Σουλτς να κάνει αντιμερκελική στροφή, προκειμένου να εκλεγεί πρόεδρος της Κομισιόν. Λες και το όργανο του χαράζει την πολιτική είναι η Κομισιόν και όχι το Συμβούλιο, στο οποίο κυριαρχεί ο γερμανογαλλικός άξονας. Σύμφωνα με τον ΣΥΡΙΖΑ, όλα κρίνονται στις ευρωεκλογές. Το μέλλον της λιτότητας εξαρτάται από το ποιος θα εκλεγεί πρόεδρος της Κομισιόν και τι δεσμεύσεις θα αναλάβει έναντι αυτών που θα τον ψηφίσουν!

Σε συνέπειη της στη «Rheinische Post», στις αρχές της εβδομάδας, η Μέρκελ θύμισε εμφρατικά το κατοχυρωμένο από τη Συνθήκη της Λισαβόνας δικαίωμα των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων να μη δεχτούν αυτομάτως ως πρόεδρο της Κομισιόν τον υποψήφιο του κόμματος που θα βγει πρώτο σε αριθμό των ευρωβουλευτών. Αναφερόμενος στο ίδιο θέμα, ο Ολάντ περιορίστηκε να δηλώσει ότι «πρέπει να ληφθεί υπόψη το αποτέλεσμα των εκλογών». Να ληφθεί υπόψη στο παζάρι που θα γίνει, όχι να επιλεγεί υποχρεωτικά ο υποψήφιος του μεγαλύτερου κόμ-

ματος.

Τι προβλέπει η ισχύουσα Συνθήκη της ΕΕ;

Οι 28 αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων «λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών», θα αποφασίσουν –με ενισχυμένη πλειοψηφία– το πρόσωπο που πρέπει να αναλάβει την προεδρία της Κομισιόν. Στη συνέχεια, θα ζητήσουν από το Ευρωκοινοβούλιο να δώσει σ' αυτόν που θα επιπλέξουν «ψήφο προσωπικής εμπιστοσύνης» και εντολή σχηματισμού του νέου Κολεγίου των Επιτρόπων. Η διαδικασία επιπλογής του προέδρου πρέπει να ολοκληρωθεί τον Ιούλι και του σχηματισμού του Κολεγίου των Επιτρόπων το Σεπτέμβριο.

Ηδη από τα τέλη Φελεβάρη, ο Χέρμαν φραν Ρομπάρι ανακοίνωσε πως δύο μόλις μέρες μετά τις ευρωεκλογές, την Τρίτη 27 Μάρτη, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων θα συνελθουν απόπειρα στις Βρυξέλλες με στόχο την ανεύρεση ενός προσώπου που θα μπορούσε να συγκεντρώσει την ευρύτερη δυνατή πλειοψηφία στο Ευρωκοινοβούλιο.

Μ' άλλα λόγια, οι υποψηφιότητες Σουλτς, Γιούνκερ, Φερχόφσταντ, Κέλλερ και Τσίπρα δεν έχουν απολύτως καμία σημασία. Οπως είπε πριν από μερικές μέρες η Μέρκελ, περιοδεύοντας σε μια γερμανική πόλη, το πρόσωπο που θα επιλεγεί μπορεί να μην είναι καν κάπιος από τους υποψήφιους. Προεξόφλησε, δε, ότι η διαδικασία θα πάρει αρκετές εβδομάδες, ενώ στις 27 Μάρτη η σύζητηση θα περιστραφεί στην πολιτική κατεύθυνση που θα πρέπει να ακολουθήσει η ΕΕ

και όχι στα ονόματα των υποψηφίων που θα πρέπει ν' ακολουθήσουν αυτή την κατεύθυνση. Οι ηγέτες των κρατών-μελών θα κάνουν διπλούς για να σεβαστούν την επιθυμία των ψηφοφόρων, υπάρχει όμως μια μεγάλη λίστα θεμάτων που σχετίζονται με την επιλογή του προεδρίας του προσώπου, συμπλήρωσε με νόημα η καγκελάριος, η οποία δεν παρέλειψε να επισημάνει ότι σε αρκετές χώρες (δηλαδή στην εξής μία, τη Γερμανία) υπάρχουν κυβερνήσεις συναποισμού και πρέπει πρώτα να καταλήξουν οι κυβερνητικοί εταίροι σε μια συμφωνία για τον πρόεδρο της Κομισιόν.

Οπως καταλαβαίνετε, το Ευρωκοινοβούλιο θα κληθεί απλώς να επικυρώσει μια συμφωνία στην οποία θα έχουν καταλήξει οι ηγέτες των 28, έστω και κατά πλειοψηφία. Στην ΕΕ, όμως, συνθήκεται να μην κατεβαίνουν πολλές υποψηφιότητες, αλλά να έχει προηγηθεί μια συμφωνία ανάμεσα στις κυβερνήσεις, που κατεβαίνουν με ενιαία υποψηφιότητα. Το έκαναν μέχρι τώρα στο Ευρωκοινοβούλιο, αναγκαστικά θα το κάνουν και για τον πρόεδρο της Κομισιόν, αφού η συνθήκη έχει τροποποιηθεί. Και για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, η συμφωνία θα γίνει –όπως πάντοτε– ανάμεσα στη Γερμανία και στη Γαλλία, οι οποίες θα την επιβάλουν στους υπόλοιπους, παίρνοντας βέβαια υπόψη τους και τα συμφέροντα των όλων ιμπεριαλιστών εταίρων.

Αυτή η συμφωνία θα είναι μια συμφωνία-πακέτο ανάμεσα στη Γερμανία και τη Γαλ-

ποιον υπουργό (τον Γιούνκερ διαδέχτηκε, ως γνωστόν, ο Ντεϊσελμπλούμ) και τέλος τον πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου, αφού ο Σουλτς έχει αποχωρήσει. Λέγεται ότι στο παζάρι μπαίνουν ακόμη και τα πρόσωπα που θα διαδεχτούν τον Αντερς φον Ράσμουσεν στην προεδρία του ΝΑΤΟ και την Κριστίν Λαγκάρντ στη διοίκηση του ΔΝΤ, μολονότι σ' αυτούς τους οργανισμούς αποφασιστικό λόγο έχουν και οι ΗΠΑ.

Οπως καταλαβαίνετε, αν ο Σουλτς υποδειχτεί ως υποψήφιος για την προεδρία της Κομισιόν και ζητήσει «ψήφο προσωπικής εμπιστοσύνης» από το Ευρωκοινοβούλιο, δε θα έχει την ανάγκη των λίγων ψήφων της «Ευρωπαϊκής Αριστεράς» του Τσίπρα, καθώς πίσω από την υποψηφιότητά του θα στοιχίζονται οι δύο μεγάλες παρατάξεις, Χριστιανοδημοκράτες και Σοσιαλδημοκράτες, ανεξάρτητα από το ποια παράταξη θα έχει την πλειοψηφία. Θα έχουν φροντίσει γι' αυτό οι Γερμανοί. Ή, αν καταλήξουν σε κάποιο άλλο πρόσωπο για την Κομισιόν (π.χ. Γιούνκερ), θα έχει εξασφαλιστεί κόπτοιο άλλο πόστο για τον Σουλτς.

Ας σταματήσουν, λοιπόν, να παραμυθιάζουν τον ελληνικό λαό, ότι δήθεν με την ψήφο του θα κρίνει «το μέλλον της Ευρώπης», δίνοντας τη δυνατότητα στον ΣΥΡΙΖΑ και τους ομοδεάτες του να παίξουν ρυθμιστικό ρόλο στην εκλογή προεδρού της Κομισιόν. Η ΕΕ είναι μια ένωση κρατών και όχι μια ομοσπονδία στην οποία αποφασίζουν οι πολίτες. Τα παζάρια θα γίνουν μεταξύ κρατών και όχι μεταξύ βουλευτών.

Αστική εξουσία

Τρομονόμος στη Βραζιλία; Κουκουλονόμος στη Βραζιλία; Μα εκεί δεν κυβερνά η πρών αντάρτισσα Ντίλμα Ρούσεφ, η φίλη του Τσίπρα και της Δούρου, που εκστασιάστηκαν με την κοινωνική της πολιτική και τη δημοκρατικότητά της, όταν επισκέφτηκαν τη Βραζιλία;

Να σου τη βγαίνει από τ' αριστερά ένα επαναστατικό ρεύμα, είναι λογικό. Οταν όμως σου τη βγαίνει από τ' αριστερά και σε κατηγορεί για αυταρχισμό ή Διεθνής Αμνηστία, μια αστική ΜΚΟ η οποία δεν υπερασπίζεται ποτέ ανθρώπους ή κινήματα που έχουν χρησιμοποιήσει βία, τότε τα πράγματα είναι κάτι παραπάνω από καταστατικά. Εγγίζουν τα όρια του φασισμού.

Η κυβέρνηση Ρούσεφ ετοίμασε ένα καινούργιο καταστατικό νομοσχέδιο και από μέρα σε μέρα αναμένεται να το θέσει σε ψηφοφορία στη βραζιλιάνικη Γερουσία. Απομένει ένας μίνας για την έναρξη του Παγκόσμιου Κυπέλλου και οι μηχανισμοί καταστολής πρέπει να θωρακιστούν θεσμικά έναντι εκείνων (και είναι πολλοί) που σκοπεύουν να διαδηλώσουν διαμαρτυρόμενοι για την προκλητική σπατάλη πόρων σε μια χώρα όπου βασιλεύει η φτώχεια.

Το δικαίωμα του συνέρχεσθαι αναγνωρίζεται από το βραζιλιάνικο σύνταγμα, οι διαδηλωτές όμως πλέον θα βρίσκονται αντιμέτωποι με το νεοεισαγόμενο αδίκημα της «διατάραξης». Είναι τόσο αόριστη η έννοια της διατάραξης και τόσα πολλά τα άρθρα που αναφέρονται σ' αυτό, ώστε κάθε ένας που διαδηλώνει μπορεί να συλληφθεί για «διατάραξη».

Θεσπίζεται επίσης κουκουλονόμος. Οποιος φορά μάσκα και διαπράξει «διατάραξη» θα αντιμετωπίζεται με αυστηρότερο τρόπο.

Τέλος, θεσπίζεται το αδίκημα της «τρομοκρατίας». Μην πάει ο νους σας σε ένοπλες επαναστατικές οργανώσεις, σαν αυτή που συμμετείχε στα νιάτα της προέδρου Ρούσεφ. Με τι